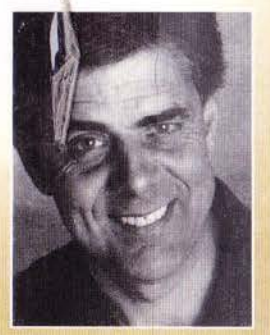

GÂNDEŞTE-TE CĂ EŞTI DEJA BOGAT

De ce reuşesc unii să devină milionari, în timp ce alţii se limitează să viseze la acest lucru? Cum puteţi aplica viziunea succesului în viaţa de zi cu zi?

Acestea sunt secretele pe care i le-a revelat MILIONARUL PESTE NOAPTE tânărului care a venit să îl viziteze. Acesta a înţeles astfel de ce nu a obţinut până atunci decât rezultate mediocre, în pofida tuturor eforturilor sale, şi a aflat calea prin care putea obţine primul său milion. Dacă ambiţia dumneavoastră personală nu se ridică până la dorinţa de a deveni milionar, puteţi alege un obiectiv diferit, de pildă creşterea venitului personal cu un sfert de milion... să spunem în doi ani.

Autorul Mark Fisher, el însuşi milionar, a scris un ghid personal extrem de precis care vă poate ajuta să vă îmbogăţiţi din punct de vedere financiar şi personal, cu atât mai eficient cu cât este foarte redus ca dimensiuni. Timpul înseamnă bani, iar o lectură de numai două ore vă poate ajuta să dobândiţi mai multă fericire şi bogăţie decât aţi visat vreodată.

Îmbinând cu măiestrie filozofia antică şi tehnicile moderne de făcut bani, cartea te învaţă cum să devii bogat fără să renunţi la valorile tale spirituale.

ISBN 973-8471-33-8

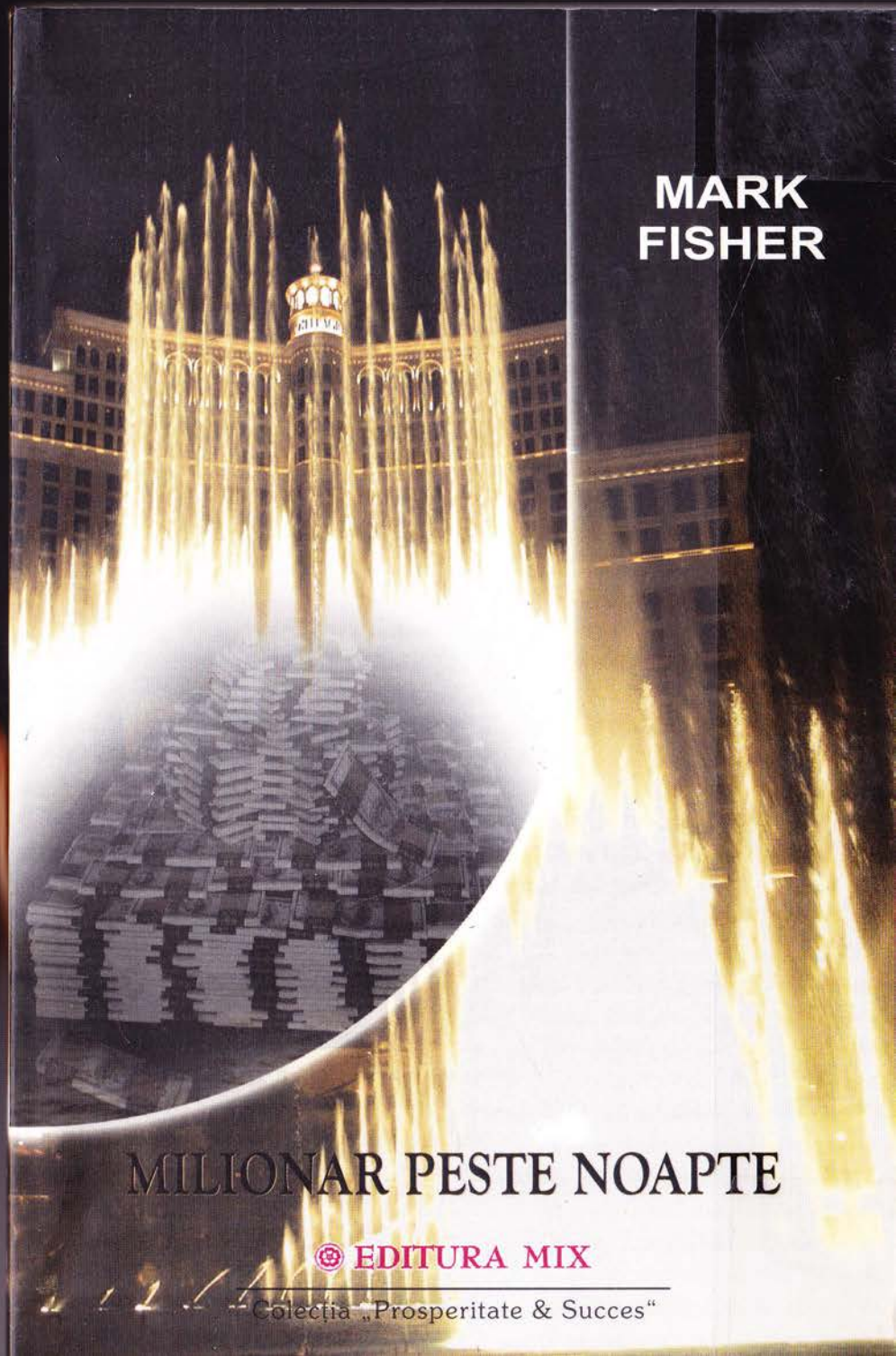

MARK FISHER

MILIONAR PESTE NOAPTE

EDITURA MIX
Colecţia „Prosperitate & Succes“

MILIONAR PESTE NOAPTE

Un milionar descrie cum poate fi obținut un succes financiar spectaculos

Mark Fisher

Traducere:
Cristian Hanu

EDITURA MIX
BRAȘOV

Culegere: Cristian Hanu
Tehnoredactare şi copertă: Elena David
Corectură: Cristian Hanu
Consilier editorial: Florin Zamfir

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
FISHER, MARK
Milionar peste noapte / Mark Fisher; trad.: Cristian Hanu; ed.: Florin Zamfir – Braşov: Mix, 2005.

ISBN 973-8471-33-8

I.Hanu, Cristian (trad.)
II. Zamfir, Florin (ed.)
159.923.2
174.4

Copyright © Mark Fisher, 1988 – reprinted six times.
First published by Golden Globe Publishing Canada, Represented by Cathy Miller Foreign Rights Agency, London, England.

Romanian edition © Editura MIX 2005
Toate drepturile asupra prezentei ediţii în limba română aparţin în exclusivitate editurii MIX.
Pentru informaţii actuale şi comenzi vizitaţi site-ul nostru
www.edituramix.ro
sau contactaţi-ne la:
tel.: 0368 101044; 0268 101045
0722 370057; 0727 886709
e-mail: contact@edituramix.ro

ISBN 973-8471-33-8

Tiparul executat la TIPOGRAF s.r.l.
Sf. Gheorghe, str. Constructorilor, nr. 3 • tel./fax: 0267 310214
e-mail: tipo-graf@xnet.ro

Nu repeta greşelile pe care le fac majoritatea oamenilor în ceea ce priveşte cărţile. Ei cred că acestea nu valorează nimic şi că pot reinventa lumea. Nu beneficiază de cunoaşterea pe care ar putea-o găsi în cărţi, motiv pentru care repetă greşelile făcute de antecesorii lor. În acest fel, pierd foarte mult timp şi foarte mulţi bani.

Mai există o capcană în care îţi recomand să nu cazi: este vorba de credinţa oarbă în conţinutul cărţilor, lăsându-i pe autorii lor să gândească în locul tău. Aceştia sunt de regulă oameni inteligenţi, care au călătorit mult şi au văzut numeroase lucruri. Într-o anumită măsură, orice carte descrie o călătorie. Călătoria pe care o vei face tu nu este însă identică cu cea a altor persoane. De aceea, îţi recomand să reţii din cărţi numai acele principii care transcend timpul şi spaţiul. În rest, foloseşte-ţi cel mai important activ pe care îl ai: propria ta minte.

(Mark Fisher – Milionar peste noapte)

CUPRINS

Capitolul 1
Un tânăr apelează la o rudă bogată 11

Capitolul 2
Tânărul nostru se întâlneşte cu un
grădinar în vârstă 17

Capitolul 3
Tânărul nostru învaţă să sesizeze oportunităţile
şi să-şi asume riscuri 25

Capitolul 4
Tânărul descoperă că este prizonier 35

Capitolul 5
Tânărul învaţă să aibă încredere 39

Capitolul 6
Tânărul nostru învaţă cum să se
focalizeze asupra unui scop 45

Capitolul 7
Tânărul nostru învaţă să preţuiască
valoarea imaginii de sine 51

Capitolul 8
Tânărul nostru descoperă puterea cuvintelor 59

Capitolul 9
Tânărul nostru are prima viziune a inimii
trandafirului 67

Capitolul 10
Tânărul nostru învață să își controleze
mintea subconștientă 71

Capitolul 11
Tânărul nostru și mentorul său vorbesc
despre cifre și formule 77

Capitolul 12
Tânărul nostru învață ce înseamnă
fericirea și viața 87

Capitolul 13
Tânărul nostru învață să își manifeste
dorințele 99

Capitolul 14
Tânărul nostru descoperă secretele
grădinii cu trandafiri 105

Capitolul 15
Tânărul nostru și bătrânul milionar
o iau pe cărări diferite 121

Epilog 127

MILIONAR PESTE NOAPTE

Mark Fisher este un tânăr milionar canadian. A investit în proprietăți și edituri, dar nu ne propunem să oferim aici lista detaliată a realizărilor sale. Important nu este ce faceți, ci cum faceți. Cartea de față demonstrează acest lucru, fiind deja considerată un best-seller.

Capitolul 1

UN TÂNĂR APELEAZĂ LA O RUDĂ BOGATĂ

A fost odată ca niciodată un tânăr inteligent care dorea să se îmbogățească. Ca orice om, a avut și el partea lui de dezamăgiri și eșecuri, dar continua să creadă în steaua lui norocoasă.

În timp ce aștepta ca norocul să-i zâmbească, lucra ca asistent al unui director într-o agenție de publicitate de mărime medie. Avea un salariu insuficient și, după o vreme, și-a dat seama că slujba nu-i oferă prea multe satisfacții. Pur și simplu, nu-l mai interesa.

Visa să facă altceva, eventual să scrie un roman care să-l facă bogat și celebru, punând capăt – o dată pentru totdeauna – problemelor sale financiare. Era oare ambiția sa nerealistă? Avea el talentul și experiența necesare pentru a scrie un best-seller, când viața lui nu fusese până atunci decât un lung șir de suferințe?

Trecuse deja un an de când slujba i se părea un coșmar care nu se mai termina. Nu-și mai putea suporta șeful, care

îşi petrecea întreaga dimineaţă citindu-şi ziarul şi scriind rapoarte, înainte de a dispărea pentru a-şi lua prânzul, care nu dura niciodată mai puţin de trei ore. Avea o artă deosebită de a-şi schimba intenţiile şi de a da ordine contradictorii, lucru care nu era de natură să-l facă pe tânărul nostru să se simtă mai bine.

Şi dacă ar fi fost numai şeful... dar, din nefericire, era înconjurat de colegi la fel de plictisiţi ca şi el de ceea ce făceau. Renunţaseră complet la aspiraţiile tinereţii şi la viziunea necesară în această meserie. Tânărul nostru nu îndrăznea să le povestească de fantezia lui de a renunţa la meseria sa actuală şi de a deveni un scriitor. Ştia că l-ar fi luat peste picior. Se simţea de parcă s-ar fi aflat într-o ţară străină, fără să cunoască limba poporului respectiv.

În fiecare luni dimineaţa se întreba cum va supravieţui unei noi săptămâni la birou. Se simţea complet înstrăinat, departe de munţii de dosare care se înălţau pe biroul său, de nevoile clienţilor săi, care doreau să-şi vândă ţigările, maşinile, berea...

Cu şase luni în urmă îşi scrisese demisia şi intrase în biroul şefului său de cel puţin 12 ori, simţind cum îl arde buzunarul în care o pusese, dar nu a reuşit niciodată să îşi ducă la bun sfârşit intenţia. Curios, acum 3-4 ani nu ar fi ezitat nici o clipă, dar acum se simţea nesigur. Un fel de forţă părea să-l tragă înapoi, sau să fi fost un act de laşitate? Părea să-şi fi pierdut energia care îl ajutase întotdeauna, în trecut, să-şi atingă scopul propus.

Devenise un visător perpetuu, poate tocmai din cauza indeciziei de a acţiona, în aşteptarea momentului potrivit, găsind tot felul de pretexte pentru a nu trece la fapte şi întrebându-se la infinit dacă va reuşi sau nu...

Gândul că era împovărat de datorii contribuia şi el la această stare de paralizie. Sau poate că începuse să îmbătrânească (proces care se declanşează automat începând din clipa în care renunţi să mai crezi în viitor)...

Pe scurt, nu ştia ce să facă. Într-o zi, când sentimentul de frustrare devenise insuportabil, şi-a adus aminte de un unchi care era deja milionar. Cine ştie, poate că unchiul îi va da un sfat, sau, şi mai bine, nişte bani...

Fiind un om prietenos şi cu inima largă, unchiul a fost de acord imediat să-l primească în audienţă, dar a refuzat să-i împrumute vreun ban, spunând că nu i-ar face astfel nici un serviciu.

– Câţi ani ai? l-a întrebat el, după ce i-a ascultat povestea.

– 32, i-a răspuns timid tânărul, dându-şi seama că întrebarea unchiului său era de fapt un reproş.

– Ştiai că vârsta la care John Paul Getty şi-a obţinut primul milion a fost de 23 de ani? În ceea ce mă priveşte, la vârsta ta aveam deja o jumătate de milion. Cum se face atunci că ai ajuns să ceri cu împrumut bani la această vârstă?

– Nu înţeleg nici eu. Muncesc ca un câine, uneori şi peste 50 de ore pe săptămână...

– Chiar crezi că munca grea îi îmbogăţeşte pe oameni?

– Aşa credeam... Cel puţin, aşa am fost învăţat să cred.

– Cât câştigi pe an? 15.000 de lire sterline?

– Cam aşa ceva, a răspuns tânărul.

– Şi chiar crezi că cineva care câştigă 150.000 de lire sterline pe an munceşte de zece ori mai mult decât tine? Este clar că nu! Ar fi imposibil din punct de vedere fizic. Pur şi simplu, nu există mai mult de 168 de ore într-o săptămână. Rezultă că dacă munceşte la fel de mult ca tine, dar câştigă de zece ori mai mult, această persoană are un secret, pe care tu nu îl cunoşti.

– Cu siguranţă.

– Mă bucur că înţelegi măcar atâta lucru. Marea majoritate a oamenilor nu ajung niciodată până aici, fiind mult prea ocupaţi să îşi câştige existenţa şi să se gândească cum să scape de problemele lor financiare. Ei nu îşi pierd nici măcar o oră din timpul lor gândindu-se ce ar putea face pentru a se îmbogăţi şi de ce nu au reuşit până acum acest lucru.

Tânărul nostru a fost nevoit să recunoască faptul că la fel a procedat şi el. În pofida situaţiei lui disperate, nu a stat niciodată să se gândească ce ar putea face pentru a-şi rezolva problema. Viaţa însăşi părea să-i distragă atenţia, împiedicându-l să facă acest lucru.

Unchiul tânărului a păstrat o vreme tăcerea, după care şi-a privit nepotul în ochi, zâmbindu-i blând.

– Ascultă, m-am decis să te ajut. Te voi trimite la cel care m-a ajutat la rândul lui pe mine să mă îmbogăţesc. E cunoscut sub numele de Milionarul Peste Noapte. Poate că ai auzit de el.

– Nu, niciodată, i-a răspuns tânărul.

– Şi-a ales el însuşi acest nume, pretinzând că a devenit milionar aproape instantaneu, după ce a descoperit secretul prin care se poate face avere. Susţine că poate ajuta pe oricine să devină la rândul lui milionar peste noapte, sau, cel puţin, să dobândească mentalitatea unui milionar. Dar, spune-mi, chiar vrei să te îmbogăţeşti?

– Mai mult decât orice altceva pe lume.

– Aceasta este prima condiţie, şi cea mai importantă. Ea nu este însă şi suficientă. Mai trebuie să ştii şi cum să procedezi.

Tânărul a ridicat uşor din umeri, într-un fel de aprobare tacită.

Apoi, unchiul său a continuat:

– Milionarul Peste Noapte locuieşte în F. Ştii unde vine asta?

– Da, dar nu am fost niciodată acolo.

– Atunci, du-te şi caută-l. Cine ştie, s-ar putea să-ţi dezvăluie secretul său. Locuieşte într-o casă fantastică, cea mai frumoasă din oraş. Cu siguranţă, nu-ţi va fi greu să o descoperi.

– Bine, dar de ce nu-mi spui chiar tu secretul, acum? De ce trebuie să mă mai duc până acolo?

– Pentru un motiv foarte simplu: nu am acest drept. Atunci când mi-a dezvăluit secretul, Milionarul Peste Noapte m-a pus să jur că nu îl voi dezvălui altcuiva. În schimb, mi-a permis să povestesc despre el şi să spun de la cine l-am obţinut.

Tânărul nostru a rămas surprins să audă acest răspuns, dar trebuie să recunoaştem că el i-a trezit curiozitatea.

– Eşti sigur că nu poţi să-mi spui chiar nimic?

– Absolut sigur. Tot ce pot să fac este să-ţi recomand cu tărie să îl cauţi pe Milionarul Peste Noapte.

Fără să stea pe gânduri, unchiul a scos o foaie de hârtie elegantă din sertarul biroului său din lemn de stejar şi a scris în grabă câteva rânduri pe ea. Când a terminat, a împăturit-o şi a băgat-o într-un plic pe care l-a sigilat, după care i-a înmânat-o nepotului său, cu un zâmbet pe faţă.

– Iată o scrisoare de prezentare, i-a spus el. Aceasta este adresa milionarului. Şi încă un lucru: trebuie să-mi promiţi că nu vei citi scrisoarea. Dacă o vei citi, sunt convins că nu-ţi va mai fi de nici un folos... Dacă totuşi ai deschis-o, în pofida avertismentului meu, dar doreşti ca ea să-şi producă în continuare efectul, va trebui să acţionezi ca şi cum nu ai fi deschis-o niciodată. Dar cum ai putea face acest lucru?

Tânărul nostru nu a priceput nimic, aşa că a preferat să nu se mai gândească la cele spuse de unchiul său, care avea, oricum, reputaţia de a fi cam excentric. La urma urmei, îi făcea o favoare. De aceea, i-a mulţumit unchiului şi a plecat.

Capitolul 2

TÂNĂRUL NOSTRU SE ÎNTÂLNEŞTE CU UN GRĂDINAR ÎN VÂRSTĂ

În aceeaşi după-amiază, tânărul a plecat la F. Cât de greu putea fi să se întâlnească cu Milionarul Peste Noapte? Oare urma acesta să îşi primească cu căldură oaspetele neaşteptat, revelându-i secretul său prin care se putea îmbogăţi?

Cu puţin timp înainte să ajungă la casa milionarului, tânărul s-a lăsat copleşit de curiozitate şi a deschis scrisoarea unchiului său. Uluit, el s-a întrebat dacă nu cumva acesta i-a jucat o farsă. „Scrisoarea" era o simplă foaie de hârtie, absolut goală!

Scârbit, era pe punctul de a o arunca, dar tocmai atunci a ajuns în faţa casei milionarului, iar paznicul l-ar fi observat. De altfel, acesta avea o expresie împietrită, la fel de impenetrabilă ca cea a unui sfinx. Fără nici cel mai mic zâmbet pe faţă, arăta la fel ca o fortăreaţă.

– Cu ce vă pot ajuta? l-a întrebat el pe tânăr, pe un ton neutru.

– Aş dori să mă prezint în faţa Milionarului Peste Noapte...

– Aveţi o audienţă fixată?

– Nu, dar...

– Atunci, aveţi o scrisoare de prezentare? a continuat, inflexibil, paznicul.

Mda, avea una, dar pe aceasta nu scria nimic! Tânărului nostru nu i-a trebuit mult ca să găsească o cale de salvare din această situaţie. Şi-a scos pe jumătate scrisoarea din buzunar, după care a băgat-o din nou la loc. Paznicul nu s-a mulţumit însă cu atât.

– Pot să văd scrisoarea dumneavoastră?

Tânărul nostru era prins la înghesuială: „Dacă îi dau scrisoarea, s-a gândit el, va crede că doresc să-l înşel. Dacă nu i-o dau, nu mă va lăsa niciodată să intru".

Era pus în faţa unei dileme din care nu ştia cum să iasă.

Atunci, şi-a adus aminte de cuvintele unchiului său, pe care nu le înţelesese la vremea respectivă: „Dacă vei deschide scrisoarea, va trebui să acţionezi ca şi cum nu ai fi făcut acest lucru".

La urma urmei, era unicul lucru pe care îl mai putea face. De aceea, i-a înmânat scrisoarea paznicului, care a „citit-o", ca să spunem aşa. Faţa lui a rămas la fel de golită de expresie.

– Bine, i-a spus el, înapoindu-i scrisoarea tânărului. Puteţi intra.

L-a condus apoi până la marea poartă de la intrarea în reşedinţa luxoasă, în stil Tudor, a milionarului. Un majordom impecabil i-a deschis uşa.

– Ce doriţi? l-a întrebat el.

– Să-l cunosc pe Milionarul Peste Noapte.

– Este ocupat şi nu vă poate primi chiar acum. Vă rog să aşteptaţi în grădină.

Majordomul l-a însoţit apoi pe tânăr în grădină, care arăta mai mult ca un parc. În mijloc se afla un eleşteu. Tânărul nostru a început să se plimbe, admirând frumuseţea copacilor. La un moment dat, a observat un grădinar, care părea să aibă peste 70 de ani. Era aplecat deasupra unui trandafir, pe care îl curăţa, aşa că nu-i putea vedea ochii. Când tânărul s-a apropiat de el, bătrânul s-a ridicat, ca să-l întâmpine. I-a zâmbit cu căldură. Avea nişte ochi albaştri, strălucitori, care păreau să nu aibă vârstă.

– De ce ai venit până aici? l-a întrebat el cu o voce caldă, prietenoasă.

– Am venit să-l cunosc pe Milionarul Peste Noapte.

– Aha, înţeleg. Dar de ce doreşti acest lucru, dacă nu te superi că te întreb?

– Păi... Aş dori să-i cer un sfat...

– Evident...

Grădinarul era pe punctul de a se întoarce la trandafirii săi, dar s-a răzgândit în ultimul moment şi l-a întrebat pe tânăr:

– Apropo, nu ai cumva o bancnotă de cinci lire?

– O bancnotă de cinci lire? a roşit tânărul. Sunt toţi banii pe care îi am la mine.

– Perfect, nu am nevoie de mai mulţi.

Deşi părea să cerşească, grădinarul nu şi-a pierdut nici măcar o clipă aerul demn. Manierele sale avea o grație şi un şarm ieşite din comun.

– Mi-ar face mare plăcere să îți dau banii, i-a spus tânărul, încurcat, dar nu aş mai avea cu ce să mă întorc acasă.

– Intenționezi să te întorci astăzi acasă?

– Nuu... Adică, vreau să spun, nu am nici cea mai vagă idee, i-a răspuns tânărul, oarecum surprins. De fapt, nu vreau să plec până când nu îl voi cunoaşte pe Milionar.

– Păi, dacă nu ai nevoie astăzi de bani, de ce refuzi să mi-i împrumuți? Cine ştie, poate mâine nu vei mai avea nevoie de ei... Ai putea ajunge tu însuți milionar!

Raționamentul nu i s-a părut tocmai logic tânărului nostru, dar nu mai avea puterea să caute argumente noi. De aceea, atunci când grădinarul şi-a reluat rugămintea, i-a dat banii. Fața bătrânului s-a luminat într-un zâmbet.

– Majoritatea oamenilor se tem să ceară, iar atunci când totuşi o fac, nu insistă îndeajuns de mult. Mare greşeală...

Chiar atunci, majordomul a intrat în grădină şi s-a adresat bătrânului pe un ton cât se poate de respectuos:

– Domnule, ați putea să-mi dați cinci lire sterline? Bucătarul pleacă astăzi şi insistă să-i dăm banii pe care i-i datorăm. Îmi mai lipsesc cinci lire.

Grădinarul a zâmbit. Şi-a băgat mâna în buzunar şi a scos din el un teanc gros de bancnote. Probabil că avea câteva mii de lire sterline, din câte şi-a dat seama tânărul, văzând că multe din ele erau bancnote de 20 şi de 50 de lire. Grădinarul a scos bancnota de cinci lire primită cu atâta

greutate de la tânăr şi i-a dat-o majordomului, care i-a mulțumit, s-a înclinat reverențios şi a dispărut rapid în interiorul casei.

Tânărul nostru era scandalizat. Cum îndrăznise grădinarul să-i confişte ultimele sale cinci lire, în condițiile în care avea buzunarul înțesat cu bani?

– De ce mi-ai cerut cinci lire? a murmurat el stins, încercând din răsputeri să-şi ascundă furia. Văd că nu aveai nevoie de ele!

– Bineînțeles că aveam nevoie de ele. Priveşte, nu am nici o bancnotă de cinci lire, i-a explicat grădinarul, fluturându-şi teancul gros de bani. Doar nu crezi că i-aş fi dat o bancnotă de 50 de lire?

– Bine, dar de ce, Doamne iartă-mă, ții atât de mulți bani la tine?

– Aceştia sunt banii mei de buzunar, i-a răspuns bătrânul. Întotdeauna port la mine 10.000 de lire sterline, pentru cazuri de urgență.

– 10.000 de lire sterline? a întrebat, gâfâind, tânărul.

Dintr-o dată, totul i-a devenit clar: politețea exagerată a majordomului, suma imensă de bani de buzunar...

– Tu eşti Milionarul Peste Noapte, nu-i aşa?

– Mda, i-a răspuns acesta. Mă bucur că ai venit să mă vezi. Spune-mi, cine te-a trimis?

– Unchiul meu, domnul MacLuckie[1].

Aha. Îmi amintesc de el. A venit să mă vadă cu mulți ani în urmă. Avea o gândire foarte originală, la fel ca toți

[1] *N.Tr. Joc de cuvinte: de la Lucky = Norocos.*

oamenii realizați. Spune-mi, cum se face că tu nu te-ai îmbogățit încă? Ți-ai pus vreodată cu seriozitate această întrebare?

– Nu tocmai.

– Acesta este, probabil, primul lucru pe care ar trebui să-l faci. Dacă ești de acord, poți face acest exercițiu chiar acum. Aș fi curios să-ți aud modul de gândire.

Tânărul a încercat să bălmăjească ceva, dar a renunțat.

– Înțeleg, a spus milionarul. Nu ești obișnuit să gândești cu voce tare. Știai că există mii de tineri de vârsta ta care sunt deja bogați? Unii dintre ei sunt chiar milionari. Alții sunt pe punctul de a face primul lor milion. Știai că, la vârsta de 26 de ani, Aristotel Onassis avea deja 350.000 de lire sterline în cont? A părăsit atunci America de Sud și a venit în Anglia, cu intenția de a pune bazele viitorului său imperiu financiar.

– Numai 26 de ani? a murmurat tânărul.

– Exact. Iar când a început să facă afaceri, nu avea decât 250 de lire sterline. Nu avea nici un grad universitar și nici un fel de calificare. Cât despre relații, ce să mai vorbim...

– E timpul pentru cină, a continuat bătrânul. Vrei să-mi ții companie?

– Aș fi cât se poate de încântat, a răspuns tânărul.

L-a urmat apoi pe Milionarul Peste Noapte, care, în pofida vârstei, avea încă un pas foarte tineresc. Cei doi au intrat în sala de mese, unde erau așezate două tacâmuri.

– Te rog, ia loc, l-a invitat milionarul, indicându-i locul din capul mesei, rezervat de regulă gazdei. Cât despre el, s-a așezat în partea dreaptă a tânărului său oaspete. Avea în față

o clepsidră de sticlă pe care erau gravate trei cuvinte: TIMPUL ÎNSEAMNĂ BANI. Majordomul a intrat aducând o sticlă de vin, din care le-a turnat celor doi în pahare.

– Să bem pentru primul tău milion, a spus milionarul, ridicându-și paharul.

A sorbit apoi o gură din vin, singura pe care a băut-o de-a lungul întregii seri. De asemenea, a mâncat foarte frugal – câteva îmbucături dintr-un somon delicios.

– Îți place munca pe care o faci pentru a-ți câștiga existența? l-a întrebat el pe tânăr.

– Să zicem.

– Trebuie să fii absolut convins. Toți milionarii pe care i-am cunoscut – și, crede-mă, am cunoscut câțiva de-a lungul anilor – își iubeau ocupațiile. Pentru ei, munca era sinonimă cu un hobby. Așa se explică de ce majoritatea oamenilor bogați nu prea își iau vacanțe. De ce s-ar lipsi de ceea ce le place atât de mult? Pentru ei, o vacanță echivalează aproape cu un fel de pedeapsă. Așa se explică de ce continuă să lucreze inclusiv după ce devin multimilionari. Apropo, deși plăcerea generată de munca pe care o faci reprezintă o necesitate absolută, ea nu este însă și suficientă. Pentru a te îmbogăți, trebuie să cunoști marele secret. Spune-mi, crezi că acest secret există?

– Da, cred.

– Perfect. Acesta este primul pas. Majoritatea oamenilor nu cred în el. De altfel, ei nu cred nici măcar că ar putea deveni vreodată bogați. Și au perfectă dreptate. Sunt extrem de rare cazurile de oameni care nu au crezut că se pot

îmbogăți și care au reușit totuși acest lucru. Trebuie întotdeauna să începi prin a crede, dorindu-ți apoi cu ardoare să reușești. De altfel, marea majoritate a oamenilor nu ar putea accepta acest secret nici dacă le-ar fi revelat. De fapt, marea lor limitare constă tocmai în lipsa lor de imaginație. Așa se explică de ce secretul bogăției este probabil cel mai bine păzit secret din lume.

Totul seamănă cu scrisoarea ascunsă din povestirea lui Edgar Allan Poe, a continuat milionarul. Îți mai aduci aminte de ea? Este vorba de o scrisoare pe care poliția o căuta în casa unei persoane și pe care nu a găsit-o niciodată, pentru simplul motiv că a fost ascunsă acolo unde nimeni nu se aștepta: la vedere! Povestea ilustrează perfect unul din principiile lui Emerson. Polițiștii nu au reușit să găsească scrisoarea din cauza lipsei lor de imaginație, sau, dacă preferi, din cauza prejudecăților lor dobândite. Ei nu se așteptau să o găsească pe masă, așa că nu au căutat-o nici o clipă acolo.

Tânărul îl asculta fascinat pe milionar. Nimeni nu îi mai vorbise așa până atunci, iar curiozitatea lui era ațâțată la maxim. Ardea de nerăbdare să afle marele secret. Dincolo de toate, un lucru era sigur: chiar dacă nu ar fi deținut nici un secret, milionarul era un adevărat geniu în arta punerii în scenă. Mai presus de orice, știa să explice simplu și clar lucrurile, dacă nu cumva era și aceasta o iluzie bine întreținută.

Capitolul 3

TÂNĂRUL NOSTRU ÎNVAȚĂ SĂ SESIZEZE OPORTUNITĂȚILE ȘI SĂ-ȘI ASUME RISCURI

– Acum, după tot ce ai auzit, spune-mi: câți bani ești dispus să plătești pentru a obține secretul bogăției?

Întrebarea milionarului l-a luat pe tânărul nostru prin surprindere.

– Chiar dacă *aș vrea* să dau bani pentru a afla acest secret, nu am nici un penny. De aceea, e greu să vă răspund la această întrebare.

– Bine, dar dacă *ai avea* bani, cât ai fi dispus să plătești?

După care, milionarul a adăugat rapid:

– Spune o cifră. Orice cifră. Prima care îți vine în minte.

Tânărul nu mai putea evita răspunsul la întrebare. Milionarul îi cerea un răspuns precis și nu avea cum să se ascundă.

– Nu știu. 100 de lire?...

Milionarul a izbucnit într-un hohot homeric de râs. Tânărul nu-l mai auzise râzând până atunci. Avea un râs particular, deopotrivă cristalin și curat.

– Numai 100 de lire? Se pare că nu crezi cu adevărat în acest secret, nu-i aşa? Dacă ai fi crezut, ai fi fost cu siguranţă dispus să plăteşti mult mai mult pentru el. Bine, îţi mai dau o şansă. Spune-mi o altă sumă. Te avertizez că nu este un simplu joc, ci o treabă cât se poate de serioasă.

Tânărul nostru a început să cumpănească mai profund asupra chestiunii. Mai presus de orice, şi-ar fi dorit ca milionarul să nu mai râdă de el. Pe de altă parte, nu dorea nici să dea o sumă prin care să se compromită definitiv.

– Nu mă deranjează acest joc, a răspuns el, dar vă readuc aminte că sunt complet falit.

– Nu-ţi face probleme în legătură cu acest lucru.

– Bine, dar dacă nu am bani, înseamnă că mâinile mele sunt legate, a insistat tânărul, confuz.

– Vai, vai! a exclamat milionarul. Se pare că nu va fi uşor! Din timpuri imemoriale, oamenii bogaţi s-au folosit de cei săraci pentru a-şi aduna averile. Nici un om cu adevărat serios nu a avut cu adevărat nevoie de bani pentru a strânge avere. Mă refer, bineînţeles, la bani lichizi. De altfel, bănuiesc că ai un carnet de cecuri la tine...

Tânărul ar fi preferat să nege acest lucru, dar ironia sorţii făcuse ca, de dimineaţă, să îşi ia carnetul de cecuri la el. Dumnezeu ştia de ce, că doar nu mai avea în cont decât 2,28 lire! Era pe punctul de a minţi cu seninătate, dar milionarul îl străpungea cu o privire atât de pătrunzătoare, capabilă să pătrundă până în cele mai întunecate cotloane ale minţii sale, încât nu a mai putut decât să se bâlbâie:

– Mda, l-am lu-luat la mine.

Fără să vrea, s-a trezit că îşi scoate cu un gest automat carnetul de cecuri din buzunar, aproape la fel ca un robot care ascultă de ordinele stăpânului său, deşi prin minte îi mai treceau încă gânduri rebele. Era vrăjit de omul din faţa lui, de parcă acesta l-ar fi hipnotizat. Culmea este că nu se temea de milionar, care iradia un fel de bunăvoinţă, deşi comportamentul său nu era lipsit de ironie.

– Perfect, i-a spus milionarul. *Acum,* înţelegi că nu este nici o problemă?

A scos apoi un stilou elegant şi i l-a înmânat tânărului.

– Scrie suma pe care o ai în vedere şi semnează cecul.

– Bine, dar nu ştiu ce sumă să scriu.

– Nici o problemă! Scrie, să zicem... 10.000 de lire sterline.

Milionarul a rostit această sumă cu seninătate, fără nici cel mai mic semn de aroganţă. Tânărul aproape că a scăpat stiloul pe jos. Era limpede că milionarul îşi bătea joc de el... dacă nu cumva era un escroc desăvârşit!

– 10.000 de lire sterline!? a exclamat el. Cred că glumiţi!

– Bine, scrie atunci 20.000 de lire sterline, dacă doreşti, a replicat milionarul, atât de calm încât tânărul nu mai ştia dacă glumeşte sau este cu adevărat serios.

– Chiar şi 10.000 mi se pare prea mult. De altfel, nu aţi putea încasa oricum cecul, întrucât nu are acoperire. Cât despre mine, m-aş alege cu nişte înjurături din partea directorului băncii, care s-ar întreba dacă nu cumva am înnebunit. Şi pe bună dreptate!

– Aşa mi-am început eu prima mea mare afacere. Am semnat un cec de 100.000 de lire sterline, după care m-am dat de ceasul morții să fac rost de bani pentru a-l acoperi. În schimb, dacă nu aş fi semnat atunci cecul, aş fi ratat o mare oportunitate.

Aceasta a fost prima mea mare lecție din domeniul afacerilor, a continuat milionarul. Oamenii care aşteaptă condițiile perfecte pentru a trece la treabă nu obțin niciodată nimic. Momentul perfect pentru a trece la acțiune este întotdeauna ACUM! O altă lecție pe care o poți învăța din această anecdotă este următoarea: dacă doreşti să reuşeşti cu adevărat în viață, trebuie să te asiguri mai întâi că nu ai de ales. Altfel spus, să fii pus cu spatele la zid. Cei care refuză să își asume riscuri sub pretextul că nu dispun de toate elementele necesare nu ajung niciodată prea departe, iar aceasta pentru un motiv foarte simplu: atunci când îți blochezi toate ieşirile şi te pui cu spatele la zid, nu mai ai de ales şi îți mobilizezi toate resursele interioare. În acest moment de cumpănă, îți doreşti din toată ființa ta să se întâmple ceva pozitiv. Aşadar, nu înțeleg de ce eziți, tinere? Pune-te cu spatele la zid. Semnează-mi un cec de 10.000 de lire.

Tânărul a completat cecul, scriind lent cifrele, apoi literele. Când să-l semneze însă, pur şi simplu nu a putut face acest lucru.

– Nu am mai completat niciodată un cec de o asemenea valoare.

– Dacă doreşti să devii milionar, va trebui să începi de undeva. Va trebui să te obişnuieşti să completezi cecuri cu o

valoare mult mai mare decât aceasta. Acesta nu este decât începutul.

Chiar şi aşa, tânărul tot nu a putut semna prea uşor cecul. Totul se întâmpla cu o repeziciune neaşteptată. Era pe punctul de a-i înmâna un cec în valoare de 10.000 de lire sterline unui om pe care de-abia îl cunoscuse şi care îi promisese în schimb un secret destul de dubios.

– Ce te opreşte să semnezi? l-a întrebat milionarul. Totul e relativ sub soare. În scurt timp, această sumă ți se va părea de-a dreptul irelevantă.

– Nu este vorba de sumă, a mormăit tânărul, care abia dacă mai ştia despre ce vorbeşte.

– Dar despre ce este vorba?

Era pe punctul de a răspunde, când milionarul i-a tăiat vorba din gură.

– Ştiu de ce nu poți semna. Nu crezi cu adevărat că secretul meu te va transforma într-un milionar. Dacă ai fi fost absolut convins, ai fi semnat într-o clipă.

Pentru a fi mai convingător, sau mai bine zis pentru a-şi ilustra mai clar punctul de vedere, a adăugat:

– Dacă ai crede din toată inima că acest secret te va ajuta să câştigi 50.000 de lire sterline în mai puțin de un an, fără să munceşti mai mult decât acum, ba chiar muncind mai puțin, ai semna acest cec?

– Cu siguranță că da, a fost nevoit tânărul să admită. Ar însemna un profit de 40.000 de lire sterline pentru mine.

– Atunci semnează. Îți garantez în mod categoric că vei putea câştiga această sumă.

– Eşti de acord să-mi dai în scris?

Din nou, milionarul a izbucnit în râs.

– Îmi placi, tinere. Văd că eşti hotărât să îţi acoperi spatele cu orice preţ. De multe ori, această atitudine se dovedeşte cât se poate de prudentă. Chiar dacă eşti sigur de resursele tale personale, nu este bine să ai încredere în prima persoană care îţi iese în cale.

După care s-a ridicat şi a scotocit printr-un sertar, de unde a scos o foaie cu o formulă gata scrisă, pe care o folosea probabil în asemenea ocazii. Acest lucru nu prea a fost pe placul tânărului nostru. Oare cu asta se ocupa milionarul: îşi vindea secretul tuturor celor care îi ieşeau în cale?

Milionarul a semnat garanţia şi i-a înmânat-o tânărului, care a citit-o în grabă, părând satisfăcut de cele scrise în ea. Subit, milionarul a părut să-şi schimbe părerea.

– Am o idee mai bună, a spus el. Ce-ai zice de un pariu?

După care, a scos o monedă din buzunar, a aruncat-o în sus şi a prins-o pe podul palmei.

– Hai să jucăm cap sau pajură. Dacă pierd, îţi voi da pe loc cele 10.000 de lire sterline pe care le am în buzunar. În cazul în care câştig, îmi dai cecul. În ambele cazuri, vom uita de garanţie.

Tânărului nostru i-a luat cam un minut să se gândească la această propunere, atât de neobişnuită. Nu părea să fie o idee proastă. De fapt, îl atrăgea atât de tare încât s-a întrebat de ce naiba nu i-a propus-o de la bun început milionarul. Părea prea frumos ca să fie adevărat.

– Singura problemă, a spus el, este cea pe care v-am relatat-o deja. Nu am prea mulţi bani în cont. Chiar dacă vă voi da acest cec, nu-l veţi putea încasa.

– Nici o problemă, i-a spus milionarul. Nu mă grăbesc. Voi aştepta până data viitoare când te voi vedea. Ce-ar fi să-l post-datezi de acum într-un an?

– Foarte bine. În aceste condiţii, accept pariul.

Prin mintea tânărului treceau gânduri de genul: în cel mai rău caz, voi putea să îmi schimb banca, să îmi închid contul, sau pur şi simplu să blochez acest cec. Ar fi trebuit să se gândească mai devreme la acest lucru. Se pare că nu avea nimic de pierdut. Ba chiar ar fi putut câştiga 10.000 de lire sterline dintr-un foc, dacă ar fi câştigat pariul, fără să muncească nici un pic pentru ei!

Deşi încerca să se controleze, buzele i s-au destins într-un zâmbet larg. Simţindu-se vinovat, a sperat că milionarul nu a observat nimic. Acesta avea însă o privire foarte pătrunzătoare. Era foarte greu de spus. Chiar atunci, milionarul a adus o clarificare minoră, care i-a confirmat pe loc îndoielile tânărului.

– Un singur lucru mai doresc să adaug. În cazul în care vei pierde pariul, doresc să juri solemn că îţi vei onora acest cec.

Tânărul a roşit. „Bătrânul e mai viclean decât un vulpoi", s-a gândit el. Milionarul părea să-i citească gândurile ca într-o carte deschisă. Tânărul şi-a dat cuvântul, dar chiar când milionarul era pe punctul de a arunca moneda, l-a prins cu violenţă de braţ.

– Pot să văd moneda? l-a întrebat el.

Milionarul a zâmbit.

– Sigur că poți. Îmi placi din ce în ce mai mult, tinere. Eşti precaut. Acest lucru te va ajuta să eviți multe greşeli. Ai totuşi grijă să nu ratezi foarte multe oportunități din cauza unor precauții exagerate.

După care, milionarul i-a înmânat moneda. După ce a examinat-o cu atenție, milionarul i-a cerut să aleagă.

– Pajură, a replicat el.

Milionarul Peste Noapte a aruncat moneda. Inima tânărului a început să bată la fel de sălbatic ca şi în adolescență, când s-a prezentat la prima sa întâlnire cu o fată! Era prima sa ocazie de a câştiga 10.000 de lire sterline, o sumă deloc mică pentru el! Privind cum moneda se învârtea prin aer, starea sa de anxietate a crescut brusc. Moneda s-a rostogolit pe masă, după care şi-a încetat mişcarea.

– Cap! a spus cu o voce albă milionarul, după care a adăugat cu simpatie: Îmi pare rău.

Era greu de spus dacă era într-adevăr sincer, sau doar politicos.

Tânărul s-a decis să semneze cecul, deşi mâna îi tremura uşor. Poate că va veni o vreme când va semna cecuri mai mari decât acesta, dar până atunci nu se putea împiedica să simtă o stare foarte ciudată. I-a dat milionarului cecul. Acesta l-a examinat scurt, după care l-a împăturit şi l-a pus în buzunar.

– Ei bine, a spus tânărul, pot afla acum secretul?

– Desigur, i-a zâmbit milionarul. Ai o foaie de hârtie la tine? Îți voi scrie secretul pe ea. În acest fel, nu îl vei uita niciodată.

Tânărului nu-i venea să îşi creadă urechilor. Doar nu era posibil ca secretul să încapă în întregime pe o simplă foaie de hârtie, mai ales că era vorba de un secret pentru care plătise 10.000 de lire sterline!

– Îmi pare rău, dar nu am.

Inima i-a tresărit din nou când milionarul l-a întrebat:

– Bine, dar nu aveai o scrisoare de prezentare când ai ajuns aici? Toți cei pe care mi i-a trimis unchiul tău de-a lungul vremii aveau asemenea scrisori.

Într-adevăr, tânărul avea încă scrisoarea la el. A scos-o din buzunar, gândindu-se că bătrânului nu-i scăpa nimic.

I-a dat-o imediat, examinând cu atenție fața acestuia în timp ce o citea. Milionarul nu părea deloc surprins să constate că scrisoarea era goală. A scos un stilou, s-a aplecat peste masă şi s-a pregătit să scrie ceva pe ea. Chiar atunci, şi-a ridicat însă capul şi l-a rugat pe tânăr să îl cheme pe majordom.

– Îl vei găsi în bucătărie, la capătul acelui coridor, i-a explicat el.

Când tânărul s-a întors cu majordomul, milionarul tocmai sigila plicul. Zâmbea şi părea foarte mulțumit de sine.

– Tânărul nostru oaspete îşi va petrece noaptea la noi, i-a spus el majordomului. Eşti amabil să-l conduci în camera sa?

După care s-a întors către tânărul nostru şi i-a spus:

– Iată secretul.

S-a ridicat şi i-a înmânat plicul, strângându-i solemn mâna, ca şi cum ar fi încheiat una din cele mai importante afaceri din viața sa.

– Singurul lucru pe care ți-l cer este să aştepți până când ajungi în cameră înainte de a deschide plicul şi a citi secretul... A, şi încă ceva. Înainte de a citi ce am scris pe această foaie de hârtie, te rog să-mi promiți că vei împărtăşi acest secret cu cei mai puțin norocoşi decât tine. Dacă vei fi de acord, vei fi ultima persoană căreia îi voi împărtăşi personal acest secret. În acest fel, munca mea se va încheia, iar eu voi putea să mă ocup în sfârşit de trandafirii mei, dar într-o grădină mult mai mare decât aceasta.

Dacă nu te simți capabil să împărtăşeşti cu alții acest secret, ai încă timp să dai înapoi. Evident, atunci nu vei putea deschide însă plicul. În schimb, eu îți voi înapoia cecul. Vei putea pleca liniştit acasă pentru a-ți continua viața la fel ca până acum.

Văzându-se în sfârşit în posesiunea prețiosului plic care conținea secretul bogăției, tânărului nici prin cap nu-i mai trecea să dea înapoi. Curiozitatea sa ajunsese la apogeu.

– Promit, a spus el.

Capitolul 4

TÂNĂRUL DESCOPERĂ CĂ ESTE PRIZONIER

Peste puțin, tânărul nostru s-a trezit singur într-o cameră atât de luxoasă încât nu s-a putut abține să nu o examineze din podea până în tavan. Părea să fi uitat complet de prețioasa foaie de hârtie pentru care plătise atât de mulți bani. S-a îndreptat către singura fereastră din cameră şi a privit către parc. De la fereastră se putea vedea inclusiv grădina de trandafiri, locul în care l-a cunoscut pentru prima oară pe milionar, în timp ce acesta îşi îngrijea cu atâta iubire florile.

Afară se înserase, dar lumina lunii argintea totul în cale. Tânărul începea să fiarbă de nerăbdare. Avea să descopere în sfârşit secretul bogăției pe care şi-o dorea de atâția ani.

A deschis plicul cu mâini înfrigurate, a scos scrisoarea şi a început să o citească. Cel puțin, asta ar fi dorit să facă, dacă foaia de hârtie nu ar fi fost complet goală! A întors-o pe toate părțile, dar nu a găsit nici cel mai mic indiciu! Fusese suficient de naiv ca să-l lase pe bătrânul escroc să-l înşele. Îi dăduse un cec cu o sumă exorbitantă în schimbul unui secret care nu exista!

Şi totuşi, milionarul se dovedise un om extrem de plăcut. Aproape că începuse să se ataşeze de el şi trebuia să recunoască că nu avea înfăţişarea unui escroc. Tânărul şi-a dat seama că ar fi trebuit să fie mai atent. Probabil că zicala potrivit căreia oamenii cinstiţi nu se îmbogăţesc niciodată era adevărată.

Era nevoit să admită că nu avea nici un simţ al afacerilor. Probabil că aceasta era inclusiv explicaţia pentru care căzuse atât de uşor pradă escrocheriei bătrânului!

Cuprins brusc de un val de mânie, a rupt scrisoarea şi a aruncat bucăţile pe covorul gros. Singurul gând care îl mai consola era acela că ridicolul nu ucide pe nimeni, altminteri viaţa lui nu ar mai fi valorat nimic.

Ce putea face? Era ceva ireal în toată această poveste. Se lăsase singur atras într-o capcană. Practic, nu avea decât o singură alternativă: să scape cât mai curând posibil. La urma urmei, cine ştie? Poate că însăşi viaţa sa era în pericol. Trebuia să ia rapid o decizie. Nu dorea cu nici un chip să-şi petreacă noaptea în acest loc.

Cea mai bună cale părea aceea de a se furişa afară fără să facă nici cel mai mic zgomot. S-a îndreptat tiptil către uşă şi a încercat încet clanţa. La naiba! Uşa era încuiată de afară. Era un prizonier în castelul străinului. Singura cale de ieşire era fereastra. A alergat către ea. Slavă cerului, aceasta s-a deschis uşor, dar drama era că se afla la circa 10 metri de sol. Dacă ar fi sărit, şi-ar fi rupt cu siguranţă gâtul. Era mai bine să se gândească la o altă cale de salvare. Singura sa

speranţă era să-l sune pe majordom. Ce altceva ar mai fi putut face? Părăsirea pe furiş a castelului părea imposibilă.

A tras aşadar de clopoţel şi a aşteptat, dar nu s-a întâmplat nimic.

A tras din nou, dar tot nimic.

Casa era scufundată într-o tăcere deplină. Toată lumea părea să doarmă. Sau poate clopoţelul nu funcţiona. În acest caz, singurul lucru care îi mai rămânea de făcut era să ţipe. Nu putea face însă acest lucru. Dacă milionarul acţionase cu bună credinţă, în pofida tuturor aparenţelor? În acest caz, tânărul nostru ar fi arătat ca un prost, trezind pe toată lumea în toiul nopţii.

În final, s-a decis să se culce. Nici acest lucru nu s-a dovedit însă prea uşor. Evenimentele acestei zile de groază se derulau rapid prin faţa ochilor săi. Orice ar fi făcut, nu se putea opune unei senzaţii de absurditate a situaţiei, care începea să îl copleşească. Foaia goală de hârtie pe care plătise 10.000 de lire sterline îi flutura prin faţa ochilor, scoţându-l din minţi. Din fericire, a căzut într-un somn adânc, care l-a salvat din acest coşmar. Nu pentru mult timp însă. În scurt timp, a început să viseze despre un străin care îl îndemna să semneze un document de cea mai mare importanţă, ca şi cum însăşi viaţa sa ar fi depins de acest lucru. A protestat cu vehemenţă. Trebuia să fie o greşeală: documentul era complet gol...

Capitolul 5

TÂNĂRUL ÎNVAȚĂ SĂ AIBĂ ÎNCREDERE

A doua zi, tânărul s-a trezit din somn, simțindu-se atât de obosit de parcă ar fi fost călcat de un camion de trei tone. Briza care bătea prin fereastra deschisă adunase bucățile rupte ale foii de hârtie, asamblându-le din nou, ca prin farmec. A fost primul lucru pe care i-a căzut privirea când s-a trezit, și nu este de mirare că a simțit cum furia îi întunecă din nou mințile. Dormise îmbrăcat, iar acum hainele îi erau șifonate, dar acest lucru era ultimul lucru de care îi păsa. Nu se mai gândea decât la un singur lucru: să-l găsească pe bătrânul escroc, să-i dea foaia de hârtie și să-i ceară înapoi cecul. Privindu-se în oglindă, tânărul nostru și-a dat seama că arăta destul de jalnic. Acest lucru nu a făcut decât să-i întărească și mai mult hotărârea.

Și-a trecut degetele prin păr de câteva ori, după care s-a îndreptat către ușă, amintindu-și instantaneu că noaptea trecută fusese închisă de afară și întrebându-se dacă mai era cumva prizonier. Nu mai era. A ieșit furios și s-a îndreptat către sala de mese.

Aici, Milionarul Peste Noapte stătea liniştit la masă, îmbrăcat la fel ca în ziua precedentă, în haine modeste, dar curate, de grădinar. Lângă el era aşezată pălăria cu boruri largi şi ascuţită, care semăna cu cea a unui vrăjitor, cu diferenţa că era confecţionată din paie. Milionarul arunca o monedă şi număra. Ajunsese la opt.

– Nouă, a murmurat el, fără să-şi ridice ochii de la monedă. Zece.

Dar nu a mai reuşit să ajungă la unsprezece.

– La naiba.

Şi-a ridicat privirea, băgându-şi moneda în buzunar.

– Nu reuşesc să trec niciodată de zece, a spus el. Obţin pajură de zece ori la rând, apoi, la a unsprezecea aruncare, obţin cap, deşi arunc de fiecare dată la fel.

Prin mintea tânărului a trecut subit un gând îngrozitor. Şi-a dat seama că a fost înşelat de două ori cu o seară înainte. Indiferent ce ar fi ales, cap sau pajură, nu ar fi putut câştiga pariul.

– Tata, care era magician, ajungea invariabil la 15, a continuat să-i explice milionarul. Din păcate, nu i-am moştenit talentul.

Tânărul a cerut să vadă moneda. Milionarul Peste Noapte i-a înmânat-o cu plăcere, iar el a aruncat-o pe masă. Îi ieşea însă când cap, când pajură, fără nici o noimă. În mod evident, nu era o monedă de circ, doar dacă nu avea vreun mecanism secret care îi scăpa lui.

– Pariul nostru de ieri nu a fost unul necinstit, a recunoscut milionarul. Nu am făcut decât să-mi afişez talentul

meu legat de bani. De altfel, nu eşti primul care a ajuns la o asemenea concluzie. Oamenii confundă pur şi simplu îndemânarea cu necinstea.

Tânărul nu ştia ce să răspundă. Apoi şi-a adus aminte de ce a coborât să-l vadă pe bătrân. A fluturat scrisoarea prin aer, după care a aruncat-o pe masă.

– M-aţi păcălit foarte uşor, domnule. Nu v-a fost greu să faceţi rost de 10.000 de lire sterline pentru o foaie goală de hârtie.

– Nu este goală. Conţine secretul bogăţiei, l-a corectat milionarul.

Tânărul se aşteptase ca milionarul să îşi ceară scuze pentru această neînţelegere regretabilă.

– Ei bine, aştept explicaţii. Chiar mă credeţi un idiot?

– Un idiot? Nici vorbă. Pur şi simplu, îţi lipseşte perspicacitatea. Mi se pare normal. Mintea ta este încă tânără şi imatură.

– O fi, dar pot să recunosc fără probleme o foaie goală de hârtie atunci când văd una. La fel şi faptul că mi-aţi tras o ţeapă.

– Nu înţeleg ce mai vrei de la mine. Te asigur că te poţi îmbogăţi cu această foaie goală de hârtie. Eu unul nu am avut nevoie de mai mult pentru a deveni un milionar peste noapte... Dar întrucât nu mai am foarte mult timp, căci trebuie să mă întorc ca să îmi îngrijesc trandafirii atât de dragi, te voi ajuta. Ascultă-mă cu atenţie, căci de îndată ce vei obţine succesul, va trebui să îl împărtăşeşti şi altora. După ce te vei

elibera de cătuşele sărăciei, vei fi nevoit să îi ajuți şi pe alții să scape de ele. Eşti amabil să îmi repeți promisiunea pe care mi-ai făcut-o ieri?

Cu siguranță, milionarul era omul cel mai convingător pe care îl întâlnise în viața sa! Cu numai câteva minute în urmă, tânărul nostru era gata să-l blesteme cu o ardoare de care numai tinerii sunt capabili, iar acum aproape că îi mânca din nou din palmă!

Ideea de a-l refuza pe milionar nici măcar nu i-a trecut prin minte, aşa că şi-a reluat din nou legământul solemn. Fața milionarului s-a luminat într-un zâmbet, la fel de ciudat ca şi acela care i-a trecut pe buze cu o zi înainte, atunci când l-a întâlnit prima dată pe tânărul nostru.

– Bine, m-am decis să îți spun eu secretul, de vreme ce nu l-ai putut descoperi singur. Te avertizez însă că s-ar putea să-ți pară prea simplu pentru a fi adevărat. Nu te lăsa însă înşelat de această simplitate. De fiecare dată când simți că începi să ai îndoieli, adu-ți aminte de Mozart. Adevăratele genii se bazează întotdeauna pe simplitate. Fiind încă tânăr, la început vei avea tendința să ai îndoieli. Cu timpul, pe măsură ce bogăția va începe să fie atrasă către tine într-o manieră magnetică, vei începe să înțelegi.

– Voi fi sincer cu dumneavoastră, i-a spus tânărul. Asta este exact ceea ce îmi doresc din toată inima: să înțeleg!

– Cu atât mai bine. Credința urmează întotdeauna înțelegerea, la scurtă distanță. Dacă vei înțelege secretul, vei şti de ce trebuie să crezi în el. La început, deşi este atât de

simplu, secretul îți va părea atât de surprinzător încât vei fi incapabil să îl înțelegi, sau măcar să crezi în el. De aceea, îți cer să faci un mic efort de credință. Este aproape ca în cazul unui sceptic care încearcă să stabilească o legătură cu Dumnezeu. Dacă Dumnezeu există, el câştigă totul, din cauza credinței lui. Dacă nu există, nu pierde nimic. Cam la fel stau lucrurile şi cu secretul nostru.

Capitolul 6

TÂNĂRUL NOSTRU ÎNVAȚĂ CUM SĂ SE FOCALIZEZE ASUPRA UNUI SCOP

– Pune-mi orice întrebare care îți trece prin minte, a continuat milionarul. Va fi o plăcere pentru mine să-ți răspund. Va veni o vreme când nu voi mai putea face acest lucru, şi cum timpul nostru este limitat, îți propun să nu îl risipim în discuții deşarte. Iată un stilou. Mai ai foaia de hârtie?

– Da, iat-o.

– Îți doreşti cu adevărat să devii bogat?

– Foarte mult.

– Perfect. Scrie suma pe care doreşti să o obții şi timpul pe care îl estimezi necesar pentru a o obține. Acesta este misteriosul secret al bogăției.

Tânărul nostru s-a gândit că Milionarul Peste Noapte îşi bate din nou joc de el.

– Chiar credeți că banii vor cădea din cer asupra mea numai pentru că scriu o sumă pe această hârtie?

– Da, cred, i-a răspuns milionarul. Reacția ta nu mă surprinde deloc. Te-am avertizat că secretul va fi foarte simplu, dar văd că ai rămas la fel de perplex... Îngăduie-mi să mai

subliniez ceva înainte de a clarifica şi mai mult lucrurile. Toţi milionarii pe care i-am întâlnit mi-au mărturisit că au devenit bogaţi din momentul în care şi-au stabilit o sumă de bani şi un termen pentru a o obţine.

– Îmi pare rău, dar tot nu înţeleg. La ce-mi foloseşte să scriu o sumă de bani şi un termen?

– Dacă nu ştii încotro te îndrepţi, ai toate şansele să nu ajungi niciodată la destinaţie.

– Poate, dar toată magia dispare în acest fel.

– Dimpotrivă, acesta este secretul magic al obiectivului cuantificat. Haide să privim problema dintr-un alt unghi. Să spunem că îţi propui să obţii o slujbă. Parcurgi toate etapele necesare şi mai devreme sau mai târziu te prezinţi la un interviu. Peste puţin timp, afli că ai obţinut slujba şi că vei primi un salariu foarte bun. Cum vei reacţiona? La început, vei fi cât se poate de mulţumit de tine. Ai fost ales din câteva zeci, poate sute de candidaţi – ce şansă! Slujbele bune sunt destul de rare, ai fost şomer timp de trei luni, sau poate ai avut o slujbă, dar mult mai prost plătită... De aceea, eşti convins că ai avut noroc cu carul. După trecerea euforiei iniţiale, care va fi însă următoarea ta reacţie?

– Ei bine, m-aş întreba când voi începe munca. Apoi, aş dori să ştiu exact ce înseamnă un „salariu foarte bun". Lucrurile fiind atât de relative în această lume materială, mi-aş propune să aflu exact care sunt salariul şi celelalte beneficii pe care le voi primi.

– Mi-ai luat vorba din gură. Dacă l-ai întreba pe şeful tău ce înseamnă „un salariu foarte bun", iar acesta ţi-ar răspunde

că îţi garantează că vei primi foarte mulţi bani, nu te vei simţi prea liniştit, nu-i aşa? Dimpotrivă, vei începe să te îndoieşti de buna sa credinţă. Faptul că refuză să îţi spună o cifră exactă te duce cu gândul la ceva putred, sau la ideea că salariul nu va fi în realitate atât de mare precum ţi s-a promis. La fel, dacă ar refuza să-ţi spună când trebuie să te prezinţi la muncă, bănuiesc că nu ai fi foarte fericit. Dimpotrivă, ai încerca să insişti, pentru a afla amănunte. Greşesc?

– Deloc, a admis tânărul, negăsind nici o greşeală în argumentaţia logică a milionarului.

– Dacă, în ciuda insistenţelor, nu ai reuşi să obţii informaţiile dorite, nu ar fi exclus să preferi să renunţi cu totul la slujbă şi să începi să-ţi cauţi alta. De altfel, ai avea perfectă dreptate să procedezi astfel.

– Aşa este. Angajatorul ar fi în acest caz fie un incapabil, fie un escroc. Oricum ar fi, slujba mi s-ar părea dintr-o dată mult mai puţin atractivă.

Faţa milionarului arăta la fel cum trebuie să fi arătat cea a lui Socrate după o dezbatere cu adepţii săi. A făcut o pauză scurtă, după care a continuat, cu acelaşi zâmbet uşor ironic, dar bine intenţionat:

– Întrebările pe care le-ai adresat cu puţin timp în urmă angajatorului tău imaginar urmăreau să obţină răspunsuri concrete, nu-i aşa? Simplul fapt că urma să câştigi un salariu foarte bun nu mai era de ajuns. Doreai să ştii cât de mulţi bani urma să primeşti. Nici faptul că ai primit slujba nu te mai satisfăcea. Doreai să ştii data exactă la care urma să începi munca. Mai mult, doreai să obţii toate aceste informaţii

în scris, căci un contract scris valorează mult mai mult decât o înțelegere verbală. Desigur, cuvântul unui om ar trebui să fie de ajuns, dar vorba aceea: „Cuvintele rostite sunt trecătoare, cele scrise sunt permanente". Cam la fel se petrec lucrurile şi în viața de zi cu zi. Ceea ce nu ştiu majoritatea oamenilor, şi îndeosebi cei care nu au succes, este faptul că viața ne oferă exact ceea ce îi cerem. Marele secret constă în a-i cere exact ceea ce ne dorim. Dacă cererea noastră este vagă, viața ne va oferi ceva la fel de neclar. Dacă îi vom cere puțin, vom primi puțin. Nu trebuie să rămânem surprinşi dacă ceea ce ne oferă viața este foarte puțin. La urma urmei, este exact ceea ce am cerut de la ea.

Milionarul s-a asigurat că tânărul îl asculta cu atenție, după care a continuat:

– Orice cerere pe care i-o adresezi vieții trebuie să fie clar formulată. Mai presus de orice, trebuie să fie extrem de precisă. În ceea ce priveşte bogăția, ceea ce trebuie să stabilim este suma de bani pe care dorim să o obținem şi termenul până la care o vom obține. Cum procedează însă oamenii? Chiar şi cei care produc o grămadă de bani fac de multe ori aceeaşi greşeală. Dacă doreşti să te convingi, nu ai decât să îl întrebi pe unul dintre ei câți bani doreşte să câştige anul viitor. Roagă-l să îți răspundă însă sincer. Dacă persoana respectivă se află cu adevărat pe drumul succesului, dacă ştie exact încotro se îndreaptă şi dacă are suficientă încredere în tine, îți va răspunde pe loc. Nouă oameni din zece vor fi însă incapabili să îți răspundă la această întrebare simplă. Aceasta este greşeala cel mai frecvent întâlnită. Viața doreşte să ştie

cu precizie ce anume aştepți de la ea. Dacă nu îi ceri nimic, nu vei primi nimic.

Haide acum să facem acest test cu tine, a continuat bătrânul. Mi-ai spus că doreşti să devii un om bogat.

– Cu siguranță.

– Ei bine, poți să îmi spui exact câți bani doreşti să câştigi anul viitor?

Tânărul nostru s-a trezit subit fără replică. I-a fost uşor să urmărească raționamentul bătrânului, ba chiar să accepte din toată inima cuvintele acestuia, dar trebuia să recunoască faptul că aparținea marii majorități a oamenilor care doresc să se îmbogățească, dar habar nu au cât de mulți bani doresc să obțină. Se simțea stânjenit, iar fața sa a căpătat brusc o culoare roşu aprins.

– Nu ştiu, a fost el nevoit să recunoască. Cred însă că am înțeles una din greşelile elementare pe care le-am făcut până acum, poate chiar cea mai importantă dintre toate.

– Este într-adevăr o mare greşeală. Îți propun să o corectăm. Haide, scrie pe foaia de hârtie suma pe care doreşti să o obții la anul.

– Nu am nici cea mai vagă idee, a murmurat tânărul.

– Şi totuşi, este atât de uşor. Scrie suma pe care doreşti să o obții începând din acest moment şi până la anul pe vremea aceasta. Ştiu ce trebuie să facem. Gândeşte-te timp de câteva minute. La sfârşit, *va trebui* însă să scrii o sumă. În ceea ce priveşte termenul, am stabilit deja că este vorba de un an. Unicul lucru la care trebuie să te gândeşti acum

este suma pe care doreşti să o obţii. Haide, grăbeşte-te, căci timpul a început deja să se scurgă.

Spunând acestea, a luat clepsidra aurie de pe masă şi a întors-o.

Tânărul nostru a intrat rapid în spiritul jocului, dacă îi putem spune astfel, părându-i-se că era pentru prima oară în viaţa lui când trebuia să ia o decizie atât de grea. Prin minte îi treceau tot felul de cifre, care de care mai absurde. Timpul trecea. Când ultimul fir de nisip s-a scurs, încă nu ajunsese la o sumă precisă.

– Bun, a spus milionarul, care în tot acest timp nu-şi luase ochii de pe clepsidră, ce cifră ai în vedere?

Tânărul a scris suma care i se părea cel mai uşor de obţinut la ora aceea. Degetele îi tremurau în timp ce scriau cifrele.

– 30.000 de lire sterline! a exclamat milionarul. Mi se pare destul de puţin, dar măcar este un început. Personal, aş fi preferat 300.000 de lire. Se pare că vei avea mult de lucru înainte să devii un milionar peste noapte. Dar vei vedea că această muncă nu este nici pe departe atât de obositoare pe cât îşi imaginează oamenii. Va fi însă munca cea mai importantă pe care o vei face vreodată în viaţă, indiferent către ce ocupaţie te vei orienta. Este vorba de munca cu tine însuţi.

Capitolul 7

TÂNĂRUL NOSTRU ÎNVAŢĂ SĂ PREŢUIASCĂ VALOAREA IMAGINII DE SINE

Tânărul nu luase încă micul dejun, iar starea de agitaţie emoţională de noaptea trecută îi stârnise o foame de lup. Subit, în sală a intrat majordomul, aducând cafea şi cornuri, iar tânărul a început să mănânce, în timp ce lecţia continua.

– Îţi voi pune o serie de întrebări, a spus Milionarul Peste Noapte, pentru a te ajuta să înţelegi ce s-a întâmplat cu tine în timpul perioadei de reflecţie. Bănuiesc că ţi s-a părut că timpul a zburat ca prin farmec.

– Aşa este.

– Prima observaţie pe care trebuie să o fac este legată de faptul că suma pe care ai trecut-o pe foaia de hârtie înseamnă mult mai mult decât pare la prima vedere. Ea reprezintă până la ultima centimă valoarea pe care ţi-o atribui singur. Indiferent dacă eşti de acord sau nu, valoarea pe care ţi-o atribui la ora actuală este de 30.000 de lire sterline pe an. Nici un penny mai mult sau mai puţin.

– Nu înțeleg de ce afirmați acest lucru, l-a combătut tânărul. Faptul că am ales această sumă înseamnă că sunt echilibrat şi trăiesc cu picioarele pe pământ. La urma urmei, nu am o diplomă universitară, contul meu este practic gol şi, peste toate, sunt şomer.

– Modul tău de a gândi este corect. În orice caz, eu îl respect. Singura problemă este că această atitudine reprezintă însăşi cauza situației în care te afli. Circumstanțele exterioare nu au de regulă o importanță prea mare. Reține acest lucru: toate evenimentele din viața omului, fie ele de natură emoțională, socială sau profesională, reprezintă imaginea fidelă a gândurilor sale. Întrucât mintea ta nu este suficient de matură, ea nu poate încă accepta acest principiu. Ea preferă să accepte iluzia larg răspândită potrivit căreia factorii exteriori joacă un rol important în viața omului, deşi, în realitate, tot ce i se întâmplă în viață este rezultatul atitudinii sale interioare. Viața este exact aşa cum ne-o imaginăm noi. Tot ce ți se întâmplă este generat de gândurile tale. De aceea, dacă dorești să îți schimbi viața, trebuie să începi prin a-ți schimba modul de a gândi. Sunt convins că nu prea îți vine să crezi acest lucru. Foarte mulți indivizi „raționali" refuză cu încăpățânare să accepte acest principiu.

Dându-şi seama că tânărul se agață de fiecare cuvânt al său, milionarul a adăugat rapid:

– Toți oamenii care au realizat lucruri mărețe în viață, în orice domeniu de activitate, au ignorat invariabil obiecțiile aduse de indivizii raționali sau intelectuali. Orice ar spune aceştia, modul lor de gândire este inevitabil materialist. Ei

găsesc argumente pentru orice, dar discuțiile lor sunt de regulă sterile.

N-aş vrea să crezi că am ceva cu inteligența, a continuat el. Dimpotrivă. Rațiunea şi logica sunt absolut necesare pentru a atinge succesul, dar nu sunt şi suficiente. Ele sunt nişte simple instrumente, nişte slujitori, dacă vrei. Din păcate, de multe ori devin principalele obstacole în calea marilor realizări, care nu pot fi atinse decât de către cei care cred cu convingere în puterile nelimitate ale minții. Aceşti oameni de succes nu se lasă deranjați de circumstanțele exterioare, atrăgând bogăția într-o manieră de-a dreptul miraculoasă (pentru omul de rând). Dacă stai să te gândeşti, circumstanțele cu care s-au confruntat marii oameni din trecut nu erau cu nimic diferite de cele de astăzi. De multe ori erau chiar mai dificile, dar ele nu i-au putut împiedica să se afunde din ce în ce mai puternic în lumea lor interioară, pentru a extrage din ea puterea de care au avut nevoie. Toți aceşti oameni mari au avut credința fermă că pot realiza lucruri mari. Toți cei care s-au îmbogățit au avut credința că se vor îmbogăți. Aşa se explică de ce au reuşit.

Să revenim însă la foaia noastră de hârtie, a încheiat el. Răspunde-mi la această întrebare: sunt convins că suma de 30.000 de lire sterline nu a fost prima care ți-a trecut prin minte. Greşesc?

– Nu, deloc.

– Care a fost prima sumă la care te-ai gândit?

– Nu-mi mai aduc aminte. Prin minte mi-au trecut o sumedenie de cifre.

– De pildă?

– Ei bine, 50.000.

– Şi de ce nu ai scris această sumă?

– Nu ştiu. Probabil pentru că mi s-a părut imposibil de realizat.

– Aşa va şi rămâne până când vei ajunge să crezi cu convingere că o poţi realiza. De vreme ce ai început cu suma de 30.000 de lire sterline, se pare că vom avea un drum lung de parcurs până să ajungi un milionar adevărat. Haide, scrie suma cea mai mare care ţi se pare totuşi realizabilă.

Tânărul l-a ascultat. După câteva momente de reflecţie, a scris suma de 40.000 de lire.

– Felicitări, i-a spus imediat milionarul. Tocmai ai câştigat 10.000 de lire sterline, în numai câteva secunde. Nu-i deloc rău, nu-i aşa?

– Bine, dar nu le-am câştigat încă.

– Este ca şi cum le-ai fi câştigat deja. Ai făcut cel mai important pas. În clipa în care ai considerat că poţi câştiga 40.000 de lire în loc de 30.000, ţi-ai dilatat imaginea de sine. La urma urmei, nici Roma nu a fost construită într-o singură zi. Apropo, în interiorul tău se află un oraş ascuns, un fel de Romă, la fel ca în interiorul oricărui om. N-o să-ţi vină să crezi, dar acest oraş arată exact aşa cum ţi-l imaginezi tu. Este uluitor de flexibil. De pildă, mărimea oraşului depinde de circumferinţa precisă pe care i-o atribui tu. Foarte puţini oameni ştiu însă de existenţa acestui oraş. Hotarele pe care i le stabileşti sunt cunoscute de regulă sub denumirea de „imagine de sine". Prin mărirea sumei pe care ai scris-o, tu

ai pus practic în mişcare mecanismul de dilatare a imaginii tale de sine. Roma ta interioară a crescut instantaneu. Secole la rând, toţi marii gânditori ai umanităţii au afirmat că cea mai mare limitare pe care şi-o poate impune omul, şi implicit principalul obstacol în calea obţinerii succesului, este propria minte. Dilată-ţi limitele minţii, iar limitările vieţii se vor dilata la rândul lor. Condiţiile exterioare ale vieţii tale se vor schimba ca prin farmec. Afirm cu tărie acest lucru.

– Bine, dar cum îmi pot da seama care sunt limitările mele mentale? a întrebat tânărul. Teoria dumneavoastră mi se pare pe cât de plauzibilă, pe atât de abstractă.

– Tocmai ţi-am explicat cum îţi poţi afla limitele mentale care corespund imaginii tale de sine, i-a răspuns milionarul. Tu ai tradus aceste limite într-o sumă concretă, pe care ai notat-o în scris. Este fascinant cât de uşor este să descoperi ce crede despre sine fiecare individ în parte. De fiecare dată când cineva practică acest exerciţiu, numărul notat scoate la iveală care este adevărata sa imagine de sine. El se confruntă cu limitările sale mentale, care se suprapun la perfecţie peste limitările cu care va trebui să se confrunte în viaţa reală. Viaţa se va închina în faţa limitărilor pe care şi le-a stabilit singur, indiferent dacă el crede în ele sau nu. Partea cea mai tristă este că oamenii care eşuează în tot ceea ce fac sunt de regulă cei care nu cred deloc în aceste principii ale succesului şi bogăţiei. Invers, cei care au succes devin în timp conştienţi de acest fenomen şi fac tot ce pot pentru a-şi îmbunătăţi imaginea de sine.

Cea mai uşoară cale de a face acest lucru, a continuat el, este să iei o foaie goală de hârtie şi să scrii pe ea o sumă mult mai mare. Un lucru este sigur: nu vei putea deveni niciodată un om bogat dacă nu eşti convins din start că poţi face acest lucru. Imaginea pe care ţi-o creezi despre sine trebuie să fie exact aceea pe care o are orice om care poate deveni bogat. De aceea, îţi propun să reluăm exerciţiul. De această dată, scrie o sumă mult mai mare.

Tânărul nostru s-a gândit timp de câteva secunde, după care a scris stânjenit suma de 60.000 de lire sterline, adăugând imediat că aceasta este suma maximă pe care poate spera să o câştige vreodată.

– Se poate să fie suma maximă pe care poţi *spera* să o câştigi, dar cu siguranţă nu este suma cea mai mare pe care o poţi câştiga *în realitate.* După părerea mea, este o sumă chiar modestă. Sunt oameni care o câştigă într-o lună, alţii într-o săptămână sau chiar într-o singură zi, iar asta în fiecare zi a anului. Oricum, dă-mi voie să te felicit. Ai făcut deja un progres remarcabil: ţi-ai dublat imaginea de sine şi ţi-ai extins în mod remarcabil limitele mentalului. Nu atât de mult pe cât mi-ar fi plăcut mie, dar oricum... Nu doresc în nici un caz să forţez lucrurile! Important este să începi prin a-ţi stabili un obiectiv îndrăzneţ, dar rezonabil. În caz contrar, nu ai putea crede nici măcar tu însuţi în el. Secretul oricărui obiectiv constă în faptul că trebuie să fie deopotrivă ambiţios *şi* realizabil. Nu uita niciodată acest lucru atunci când îţi stabileşti un obiectiv. Pe de altă parte, nu uita că majoritatea oamenilor sunt extrem de conservatori. Ei se tem să pună în

discuţie propriile lor limite mentale, făcându-şi din ele un fel de obişnuinţă. S-au obişnuit să ducă o existenţă modestă şi nu aspiră la mai mult, convinşi că viaţa nu le poate oferi nimic în plus. Sunt mult prea speriaţi ca să viseze. Nu trebuie să te temi niciodată să-ţi extinzi graniţele mentalului. Este uimitor cât de multe poţi realiza într-o singură oră, scriind pe o foaie de hârtie sume din ce în ce mai mari. Să luăm, de pildă, cazul tău: ai reuşit să îţi dublezi obiectivul în numai câteva minute.

Când vei rămâne singur, a continuat el, îţi propun să faci următorul exerciţiu: aşează-te la birou, undeva unde să nu fii deranjat de nimeni, şi scrie cum crezi că va evolua destinul tău financiar. Iată cum trebuie să faci acest lucru: Scrie aşa: peste şase ani începând de azi voi fi milionar. Aceasta este aplicaţia practică a secretului meu prin care poţi deveni un milionar peste noapte. Vei spune poate că şase ani nu înseamnă „peste noapte". Sunt de acord, dar activarea marelui secret care îţi permite să îţi controlezi destinul financiar şi norocul poate fi realizată într-o singură secundă.

În ceea ce mă priveşte, deşi am început cu 10.000 de lire sterline pe care mi le-a împrumutat un milionar, mi-au trebuit exact cinci ani şi nouă luni pentru a face primul meu milion. De atunci, mi-am mărit de multe ori nivelul de prosperitate, aplicând invariabil aceeaşi formulă. Mulţi oameni râd când aud de această formulă, dar nici unul dintre ei nu se va îmbogăţi vreodată!

Tânărul dădea gânditor din cap. Nu prea ştia ce să zică. Era pe jumătate convins, dar totul părea mult prea uşor.

Evident, a continuat Milionarul Peste Noapte, această formulă nu funcționează decât în cazul celor care își doresc cu adevărat să devină milionari. La urma urmei, nu toată lumea nutreşte această ambiție. De altfel, tocmai aceasta este frumusețea acestui secret. El poate fi aplicat la fel de bine şi în ceea ce priveşte alte vise, începând cu cel mai modest şi mergând până la cel mai extravagant. Îți poate aduce 5.000 de lire sterline în plus pe an, sau îți poate dubla venitul anual, lucru cât se poate de simplu.

De aceea, dacă nu te deranjează, du-te în camera ta şi practică exercițiul pe care ți l-am propus, în timp ce eu mă duc să îmi îngrijesc trandafirii mei iubiți. Scrie fraza pe care ți-am spus-o: în şase ani de acum înainte voi fi milionar. Notează inclusiv ziua, luna şi anul când îți propui să îți atingi obiectivul. Ai grijă să notezi toate impresiile care îți trec prin minte, oricare ar fi ele. Vei găsi hârtie pe birou. Reține acest lucru: atât timp cât nu te vei obişnui cu ideea de a deveni milionar, atât timp cât acest gând nu va deveni parte integrantă din viața şi din mintea ta, nimic nu te poate ajuta. Du-te şi meditează la formula mea, care trebuie să devină principiul tău director în următorii şase ani din viața ta.

Capitolul 8

TÂNĂRUL NOSTRU DESCOPERĂ PUTEREA CUVINTELOR

O oră mai târziu, majordomul a venit după tânărul nostru, care nici nu observase cum a trecut timpul, fiind captivat de exercițiul pe care i-l dăduse excentricul milionar.

Majordomul i-a explicat că milionarul îl aştepta în grădină, după care l-a însoțit pe tânăr în tăcere. Gazda îl aştepta exact în locul în care se întâlniseră în prima zi, contemplând un trandafir proaspăt tăiat. Părea aproape în extaz, iar fața îi era luminată de un zâmbet blând.

– Ei, cum a mers? s-a interesat bătrânul. A avut vreun efect exercițiul meu?

– Da, a avut. Dar am foarte multe întrebări să vă pun.

– De aceea mă aflu aici.

După care l-a invitat pe tânăr să se aşeze alături de el.

– Ceea ce mă deranjează cel mai mult, i-a spus tânărul milionarului, este faptul că nu-mi pot imagina în ruptul capului cum voi putea deveni un milionar de acum în şase ani, chiar dacă scriu pe hârtie fraza aceea trăsnită şi meditez asupra ei. Întrebarea mea este: cum mă pot auto-convinge că pot deveni

un milionar? Nu ştiu nici măcar ce domeniu de activitate să-mi aleg. De altfel, consider că sunt încă prea tânăr ca să devin milionar.

– Acest lucru nu reprezintă un obstacol. Sunt foarte mulţi cei care au devenit bogaţi la vârste mult mai fragede decât a ta. Principalul obstacol este ignorarea secretului sau neaplicarea lui în practică.

– Eu unul sunt gata să-l aplic. Drama este că nu ştiu cum să mă auto-conving că pot deveni într-adevăr un milionar.

– Nu există decât o singură cale. Este chiar calea pe care ai folosit-o pentru a te auto-convinge că nu poţi deveni un milionar, deşi îţi doreai atât de mult acest lucru. Te asigur că în câteva zile, cel mult săptămâni, îţi vei dezvolta personalitatea necesară pentru a deveni un milionar peste noapte. Evident, va fi nevoie de ceva timp pentru a dărâma tot ce ai construit de-a lungul anilor. Secretul constă în puterea cuvintelor şi în combinarea lor cu imaginile, care reprezintă calea particulară prin care se manifestă gândurile. Orice gând care îţi trece prin minte are tendinţa să se manifeste în viaţa reală, într-un fel sau altul. Cu cât caracterul unei persoane este mai puternic, cu atât mai ferme sunt gândurile sale şi cu atât mai rapid se vor transpune ele în realitate, modelând astfel circumstanţele vieţii sale. Acest principiu l-a inspirat pe Heraclit, care a scris următorul adagio: „Caracterul este tot una cu destinul omului". Fundamentul cel mai bun al gândurilor este dorinţa. Cu cât aceasta este mai pasionată, cu atât mai rapid va genera ea efectele aşteptate. Cea mai bună cale de a deveni bogat constă în a dori cu ardoare acest

lucru. În orice domeniu al vieţii, sinceritatea şi ardoarea sunt principalele ingrediente ale succesului.

– Şi totuşi, îmi doresc cu sinceritate să devin bogat, i-a spus tânărul. Sunt ani de când fac tot ce îmi stă în puteri pentru a-mi atinge acest obiectiv. Dar nimic nu pare să-mi reuşească.

– Dorinţa arzătoare este necesară, dar nu şi suficientă. Ceea ce îţi lipseşte ţie este credinţa. Trebuie *să crezi* că poţi deveni un milionar.

– Dar cum pot dobândi această credinţă?

– Am citit multe cărţi pe marginea acestui subiect. Concluzia pe care am desprins-o din ele coincide perfect cu ceea ce m-a învăţat maestrul meu. Singura cale de a dobândi această credinţă constă în repetarea cuvintelor. Cuvintele au un impact extraordinar asupra vieţii noastre, deopotrivă asupra celei lăuntrice şi asupra celei exterioare. Majoritatea oamenilor nu sunt conştienţi de puterea acestui principiu sau nu ştiu să îl aplice corect... Ba nu, retractez: ei se folosesc de puterea cuvintelor, dar în defavoarea lor. Cuvintele sunt atotputernice.

– Nu vreau să te contrazic, i-a spus tânărul, dar cred că exagerezi. Nu văd cum m-ar putea ajuta cuvintele să devin un milionar. Poate că au importanţa lor, nu contest, dar aceasta trebuie să fie foarte relativă.

Milionarul Peste Noapte nu a răspuns la obiecţia tânărului. Era prea absorbit în propriile sale gânduri. Într-un final, a spus:

– Am lăsat pe biroul din camera ta o cărticică în care această teorie este explicată foarte bine. Du-te şi citeşte-o, te

rog. Este foarte scurtă. Întoarce-te apoi la mine şi ne vom continua conversaţia. Dacă simţi nevoia de intimitate, încuie uşa de la dormitor.

Tânărul a acceptat propunerea bătrânului. S-a dus în camera sa şi a căutat cărticica, dar aceasta nu se afla nicăieri. A găsit în schimb o scrisoare care părea să-i fie adresată, deşi nu avea nici un nume trecut pe ea. Singura formulare trecută era: SCRISOARE ADRESATĂ UNUI TÂNĂR MILIONAR.

A deschis-o. Nu conţinea decât un singur cuvânt, scris cu cerneală roşie: ADIO. Urma apoi semnătura: Milionarul Peste Noapte.

Inima tânărului a început să-i bată nebuneşte.

Chiar atunci, a auzit un zgomot. S-a întors şi a văzut un computer pe care nu-l observase până atunci. Probabil că fusese adus de cineva în lipsa sa. Imprimanta mergea. Tânărul s-a apropiat şi a început să citească ce scria pe foaie. Era o singură frază, repetată la infinit:

NU MAI AI DECÂT O SINGURĂ ORĂ DE TRĂIT.
NU MAI AI DECÂT O SINGURĂ ORĂ DE TRĂIT.
NU MAI AI DECÂT O SINGURĂ ORĂ DE TRĂIT.
NU MAI AI DECÂT O SINGURĂ ORĂ DE TRĂIT.

Dacă era o glumă, era cu siguranţă una proastă. Nu putea fi totuşi altceva decât o glumă. De ce şi-ar fi dorit Milionarul Peste Noapte să-l vadă mort? Doar nu-i făcuse nimic. Dar în acest loc totul părea ciudat. Poate că milionarul era un nebun care îşi ascundea pornirea către crimă în spatele unei aparenţe pline de bunăvoinţă.

Tânărul nostru trăia o stare de confuzie teribilă. Un singur lucru i se părea clar: indiferent dacă era vorba de o glumă sau nu, nu avea de gând să-şi asume vreun risc. Mai bine încerca să scape, uitând de cecul scris de el, de secretul bogăţiei şi de teoria magică de care s-a folosit milionarul pentru a-l ameţi.

A lăsat scrisoarea să-i scape din mână şi s-a îndreptat în grabă către uşă, dar aceasta era încuiată. A simţit cum îl cuprinde panica. A forţat clanţa, încercând din răsputeri să scoată uşa din ţâţâni, dar în zadar. De data aceasta, milionarul a mers prea departe.

Tânărul nostru era scos din minţi. A alergat la fereastră şi l-a văzut pe milionar lucrând în grădină. Fără să-şi mai pună problema dacă ceea ce face este raţional, a început să ţipe din toţi bojocii. Nici un răspuns. A ţipat chiar mai tare. La fel, nici un răspuns. Oare asurzise milionarul? Altminteri, părea să audă foarte bine. Chiar atunci, în grădină a intrat majordomul. Tânărul l-a strigat cu o voce isterică, dar nu i-a răspuns decât ecoul.

Ce însemna acest coşmar? Doar nu asurziseră amândoi?

I-a strigat iarăşi. La câţiva paşi în spatele majordomului a apărut un alt servitor. Nici acesta nu părea să dea vreun semn că aude strigătele disperate de ajutor ale prizonierului. Tânărul devenea din ce în ce mai agitat. Cu siguranţă era un complot. Căzuse în mâinile duşmanului.

S-a gândit din nou să încerce să scape pe fereastră, la fel ca în prima noapte, dar şi de data aceasta i s-a părut extrem de riscant. Dintr-o dată, a văzut telefonul. Ce idiot

fusese! De ce nu s-a gândit mai devreme la acest lucru? Pe cine să sune însă? Poliția? De ce să sune însă la 999? Dacă totul se dovedea o simplă glumă şi ar fi fost acuzat de o farsă?

A format totuşi numărul. I-a răspuns o operatoare, care avea o voce cam ciudată. I-a cerut cea mai apropiată stație de poliție, iar aceasta i-a dat un număr de telefon. A format numărul, dar nu a primit decât un ton de ocupat. Ce sunet exasperant! A format din nou numărul. La fel. Cu siguranță, nu era ziua lui cea mai norocoasă. A încercat din nou. Subit, şi-a dat seama că avea numărul chiar în fața sa, nu pentru că l-ar fi notat pe ceva, ci pur şi simplu pentru că era numărul telefonului de la care îl forma. Suna la propriul său telefon. Fusese înşelat!

A încercat din nou să forțeze uşa, dar în zadar. S-a îndreptat iarăşi către fereastră. A observat un străin care se apropia de casă. Purta un pardesiu negru şi o pălărie cu boruri largi. Tânărul nostru aproape că se sufoca de teroare. Să fi fost un asasin plătit ca să-l omoare? Se simțea prin în cursă, la fel ca un şobolan. Urma să moară. Nu exista cale de scăpare.

În curând, a auzit paşi pe coridor. Se apropiau lent. Avusese dreptate. Îi sunase ceasul. S-a retras în spatele uşii, căutând ceva cu care să se apere. Atunci, a auzit cheia în broască. Clanța s-a mişcat, iar uşa s-a deschis în sfârşit. În cadrul ei se afla o umbră, care s-a materializat treptat într-o persoană. La început, nu a rostit nici un cuvânt. A rămas acolo, nemişcată ca o statuie. Subit, şi-a băgat mâna în

buzunar. Tânărul era convins că va scoate o armă. S-a dovedit însă a nu fi altceva decât o scrisoare. Şi-a ridicat apoi borurile largi ale pălăriei, iar tânărul nostru, aflat într-o stare de şoc, l-a recunoscut sub ea pe milionar, a cărui față strălucea de maliție.

– Ți-ai uitat scrisoarea în grădină, i-a spus el.

Dintr-o dată, deghizarea lui i s-a părut de-a dreptul amuzantă tânărului.

– Ai găsit cărticica de care ți-am spus?

– Nu, nu am găsit-o. Am găsit în schimb asta, i-a răspuns tânărul, mult mai liniştit acum.

S-a aplecat şi a ridicat de jos scrisoarea.

– Ce înseamnă tot acest scenariu grotesc? l-a întrebat el. Ştii, te-aş putea da în judecată...

– Bine, dar... nu sunt decât cuvinte... Câteva cuvinte scrijelite pe o foaie de hârtie. Chiar ai fi dispus să mă dai în judecată pentru câteva cuvinte? Nu spuneai chiar tu că nu crezi în puterea cuvintelor? Priveşte în ce stare te afli...

Tânărul şi-a dat în sfârşit seama despre ce vorbea milionarul.

– Nu am vrut decât să-ți dau o lecție rapidă. Experiența directă este un maestru mult mai bun decât orice teorie. Pe scurt, experiența este sinonimă cu viața. Oare nu spunea Goethe acest lucru? Orice teorie este colorată în cenuşiu. Culoarea copacului vieții este însă verde.

Acum înțelegi cât de mare este puterea cuvintelor? a continuat el. Şi încă ceva: puterea lor este atât de mare încât nici măcar nu trebuie să fie adevărate pentru a avea un efect

profund asupra oamenilor. Te asigur că nu am avut nici o clipă intenții criminale în ceea ce te privește.

– Bine, dar de unde era să știu eu acest lucru? i-a răspuns tânărul, calmându-se din ce în ce mai mult.

– De pildă, ți-ai fi putut folosi mintea pe care ți-a dat-o Dumnezeu. La urma urmei, ce motiv aș fi avut să te ucid? Nu mi-ai făcut nici un rău. Și chiar dacă mi-ai fi făcut, nu aș fi dorit să mă răzbun pe tine. Unicul lucru pe care mi-l doresc este libertatea de a-mi îngriji grădina, care nu este decât o palidă reflexie a grădinii infinit mai splendide care mă așteaptă. Te-ai fi putut baza pe logică. Cred că ai remarcat însă cât de palidă este puterea logicii în asemenea situații... Atunci când ne strigai de la fereastra dormitorului, iar noi ne prefăceam că nu te auzim, erai cu adevărat disperat. Greșeala pe care ai făcut-o nu era legată de citirea amenințării de pe foaia de hârtie, ci credința în ea. În acest fel, nu ai făcut altceva decât să asculți instinctiv de una din marile legi care guvernează mintea umană. Atunci când imaginația și logica sunt în conflict deschis, cea care învinge invariabil este imaginația. Greșeala ta a fost că ți-ai pierdut capul pentru o amenințare care nu era în nici un fel reală.

Milionarul s-a îndreptat apoi către imprimantă, a oprit-o și a rupt foaia de hârtie. I-a arătat-o apoi tânărului, care a rămas uimit să constate că amenințarea nici măcar nu îi era adresată lui. În partea de sus a foii scria clar: George Stevens. Tânărul nostru s-a simțit rușinat. Totul fusese un produs al imaginației sale.

Capitolul 9

TÂNĂRUL NOSTRU ARE PRIMA VIZIUNE A INIMII TRANDAFIRULUI

– Ai învățat multe lucruri astăzi, i-a spus milionarul tânărului, pe care le-ai înțeles nu numai cu mintea, ci și cu inima. Acum știi cât de profund ne pot afecta viața cuvintele, indiferent dacă ne place sau nu. Deși nu erai tu ținta amenințării tipărite de computer, te-ai speriat inutil, pierzându-ți orice rațiune... De fapt, nu a fost atât de inutil, dat fiind că ai învățat o lecție prețioasă. Chiar dacă este fals, un gând ne poate afecta viața, în măsura în care credem în el. Dacă învățăm să îi distingem valoarea, mintea noastră își redobândește însă calmul. Cea care a dat cuvintelor sensul de amenințare a fost mintea ta, căci dacă ele ar fi fost scrise într-o limbă străină pe care nu o cunoști, nu le-ai fi acordat nici o atenție.

Pentru a-i da tânărului timpul necesar să înțeleagă această lecție, milionarul a tăcut. Câteva momente mai târziu, a continuat:

– În viitor, ori de câte ori te vei trezi față în față cu o problemă – și nu uita: drumul către avere este presărat cu

obstacole – adu-ți aminte de această amenințare. Spune-ți că problema cu care te confrunți nu are nimic de-a face cu tine, la fel cum a fost în cazul amenințării de astăzi. De multe ori îți va fi greu, căci tu eşti cel care va trebui să rezolve problema, dar orientează-ți mintea către altă direcție. Nu ştiu dacă am reuşit să mă fac înțeles. Nu lăsa niciodată o problemă să capete o importanță atât de mare în ochii tăi încât să te traumatizeze. Când vei atinge această îndemânare, şi nu va fi uşor, te asigur, vei dobândi un talent neprețuit şi îți vei putea împlini toate visele. Te avertizez însă că nu va fi deloc uşor. Oricât de grea se va dovedi călătoria, nu renunța. Îți promit că va merita. Va veni chiar o zi în care vei învăța că acesta este scopul suprem al vieții. Restul nu contează.

După ce i-a transmis tânărului acest mesaj, milionarul a rămas tăcut. Părea absorbit în gândurile sale. A mai adăugat totuşi câteva cuvinte, ca o concluzie la tot ce-i spusese până atunci:

– Viața poate fi precum o grădină de trandafiri sau poate fi iadul pe pământ, în funcție de starea ta de spirit. Ori de câte ori apare o problemă, gândeşte-te la un trandafir. Topeşte-te în inima lui. Şi adu-ți aminte de amenințarea din lecția noastră, care nu îți era adresată ție. Dacă vei dori intens acest lucru, problemele tale vor fi orientate întotdeauna către alte direcții.

A continuat apoi, subliniind cuvintele:

– Majoritatea oamenilor nu pot înțelege ce ți-am spus acum. Ei consideră acest mod de a privi lucrurile un optimism exagerat. Problema este însă mult mai profundă. Este vorba

de una din legile fundamentale ale minții. Pentru cei incapabili să vadă răul, acesta nu există. Lumea exterioară nu este altceva decât o reflexie a vieții tale interioare. Condițiile exterioare ale vieții nu sunt decât imaginea în oglindă a vieții interioare a sufletului. Dacă nu ai nici o slăbiciune, nu poți atrage probleme sau vibrații negative. Răul nu te poate atinge şi nici un pericol nu te poate amenința. Repetă în permanență gândul că răul nu există, şi concentrează-te asupra inimii trandafirului. Vei găsi aici adevărul şi intuiția care te va ghida de-a lungul întregii tale vieți. Vei descoperi de asemenea acel lucru atât de greu de găsit pe pământ: iubirea pentru ceea ce faci şi iubirea pentru semenii tăi. Acesta este dublul secret al adevăratei bogății.

Capitolul 10

TÂNĂRUL NOSTRU ÎNVAȚĂ SĂ ÎȘI CONTROLEZE MINTEA SUBCONȘTIENTĂ

După această expunere lungă, rostită cu mult suflet, milionarul a părut extenuat şi a păstrat tăcerea timp de câteva minute. Apoi a continuat, accentuând fiecare cuvânt:

– Aşa se explică de ce este atât de puternică formula pe care ți-am dat-o. Chiar dacă la început ți se va părea improbabil să devii cu adevărat un milionar, *vei deveni* totuşi. Tot ce ai de făcut este să îi conferi puterea pe care i-ai conferit-o amenințării. Acceptă cuvintele sale ca fiind adevărul pur. Marele secret al oricărei realizări de succes este credința. Dacă eşti cu adevărat convins că poți realiza ceva, îl vei realiza cu siguranță.

– Singura problemă este că trebuie să cred că voi deveni milionar în cinci ani de acum înainte. Cu scrisoarea de amenințare a fost altceva. Mi-am pierdut capul şi m-am lăsat păcălit.

– Chiar dacă la început nu vei crede din toată inima în formula magică, aceasta va începe să producă efecte. Cu cât o vei interioriza mai mult, cu atât mai puternică va deveni ea.

Marele ei avantaj este acela că nu presupune convingerea minții raționale sau conștiente. Adu-ți aminte de povestea cu amenințarea. Ți s-a părut absurdă, și pe bună dreptate, dar imaginația ta a fost mai puternică decât logica, acceptând-o ca fiind reală. Imaginația este legată de ceea ce psihologii numesc mintea subconștientă. Aceasta reprezintă partea ascunsă a minții, dar este mult mai puternică decât cea vizibilă. Subconștientul ne conduce întreaga viață. Aș putea să-ți vorbesc ore întregi despre teoria subconștientului, dar este suficient să știi că acesta este extrem de puternic influențat de puterea cuvintelor. Știi de ce îți vine atât de greu să crezi că poți deveni un milionar în mai puțin de șase ani?

– Nu, nu știu.

– E simplu: pentru că ani de zile ți-ai repetat acest lucru prin diferite cuvinte, care s-au gravat profund în subconștientul tău. Fiecare experiență, fiecare gând pe care l-ai avut vreodată, fiecare cuvânt pe care l-ai auzit a pătruns adânc în subconștientul tău. Pe termen lung, rezultanta acestor gânduri a devenit imaginea ta de sine. Fără măcar să-ți dai seama, experiențele tale trecute și monologul constant pe care l-ai rostit de-a lungul vremii în minte te-au convins că nu ești genul care poate deveni un milionar, chiar dacă, obiectiv vorbind, ai toate calitățile necesare pentru a deveni unul, și asta mult mai ușor decât ți-ai putea imagina. La fel ca în cazul tuturor oamenilor, imaginea ta de sine este atât de puternică încât a devenit una cu destinul tău. Circumstanțele exterioare se grefează cu o precizie uimitoare peste imaginea

de sine a omului. Dacă vrei să devii un om bogat, va trebui să-ți creezi o altă imagine de sine.

– Sunt convins, dar asta tot nu-mi rezolvă problema. Doresc din toată inima să accept această teorie, dar nu știu cum să mă auto-conving că pot deveni un milionar.

– Este cât se poate de simplu! Gândește-te la amenințarea pe care ți s-a părut că o primești cu puțin timp în urmă. Nu era reală, dar te-a afectat ca și cum ar fi fost. Este același joc al minții. Subconștientul poate fi păcălit cu ușurință. Pe vremea când erai copil, și chiar mai târziu, ori de câte ori acceptai o sugestie, adevărată sau falsă, îți păcăleai practic subconștientul. Oricum, îl forțai să accepte ceva care nu era neapărat adevărat. Același lucru trebuie să-l faci și acum. Subconștientul poate fi influențat de mintea conștientă. O dată influențat în sensul dorit, ceea ce este o simplă joacă de copii, poți obține orice îți dorești de la viață. Cum? Simplu: pentru că subconștientul va crede că poți obține toate aceste lucruri, acceptându-le ca fiind adevărate, la fel cum procedează acum, când refuză cu încăpățânare să creadă acest lucru. Acest lucru se leagă de ceea ce-ți spuneam mai devreme: omul nu este altceva decât o reflexie a gândurilor depozitate în subconștientul său.

Văzând interesul în creștere al tânărului, milionarul s-a decis să continue.

– Lucrul cel mai important este să pretinzi că ceva este adevărat. De ce este atât de simplu? Pentru că subconștientul nu poate face distincția între adevăr și minciună, chiar dacă este uluitor de puternic. Adu-ți aminte de amenințarea pe

care ai primit-o în această dimineață. Subconștientul tău nu a putut face diferența între ceea ce era și ceea ce nu era adevărat. El a reacționat într-o manieră specifică. Dacă mintea ta nu ar fi acceptat sugestia conținută în scrisoare, dacă ar fi blocat porțile subconștientului, ca să spunem așa, nu ai fi avut reacția violentă pe care ai avut-o. Ai fi rămas perfect calm și ai fi așteptat ca lucrurile să se clarifice de la sine.

– Bine, dar ce se întâmplă dacă apare un conflict între mintea mea conștientă și cea subconștientă? Ce se întâmplă dacă mintea mea conștientă refuză să accepte ideea de bogăție?

– Singura soluție constă în repetarea constantă a ideii.

– În repetarea ideii?

– Da. Această tehnică este foarte bine cunoscută sub numele de autosugestie. Toți oamenii se supun acestei legi. Cu toții suntem influențați zilnic de diferite sugestii interioare și exterioare. Monologul interior pe care îl rostim cu toții ne modelează viața. Unii oameni își repetă continuu că nu vor cunoaște niciodată succesul deoarece provin din familii sărace, sau din cauza unor eșecuri peste care nu pot trece. Din cauza acestei atitudini, ei trec din eșec în eșec, nu pentru că nu ar avea calitățile necesare pentru a reuși, ci pentru că asta este imaginea pe care și-au construit-o despre sine.

De pildă, a continuat milionarul, unii oameni sunt convinși că nu pot atrage femeile. Mulți dintre ei sunt foarte carismatici, dar femeile îi evită, din cauza imaginii lor de sine, care nu este altceva decât reflexia subconștientului lor. Aceasta

atrage acele circumstanțe exterioare care fac ca femeile să fugă de ei.

Această repetiție constantă, care are un efect atât de masiv asupra vieților noastre, poate fi folosită și într-un alt fel, nu neapărat în această manieră negativă. Exact acest lucru ți-l propun eu. Subconștientul este un sclav care te poate domina, din cauza puterii sale excesive. El este însă orb, așa că va trebui să înveți să-l păcălești.

Ar fi prea mult să spunem că tânărul nostru a înțeles tot ce i-a spus milionarul, dar impresia de ansamblu cu care a rămas era cu siguranță una pozitivă. Era evident că bătrânul pusese degetul pe rană și ardea de nerăbdare să afle mai multe.

– Frumusețea acestei teorii constă în faptul că nu trebuie neapărat să crezi în ea pentru a o aplica, a continuat milionarul. Pentru a obține rezultate trebuie însă să o aplici. În caz contrar, acestea nu vor apărea ca prin farmec. Secretul este cât se poate de simplu: totul depinde de repetiție. Chiar dacă la început nu crezi în propriile tale cuvinte, încearcă totuși să aplici formula, măcar timp de vreo două zile. Va fi suficient ca să începi să simți efectele lor.

Chiar dacă formula ți se pare simplă, sau chiar simplistă, vreau să-ți spun că este cel mai puternic secret de pe suprafața pământului. Îți readuc aminte primul paragraf din Biblie: „La început a fost Cuvântul". Autosugestia joacă un rol important în viața noastră. Dacă nu accepți acest lucru, ea va acționa împotriva ta. Dacă te vei decide însă să o folosești în beneficiul tău, imensa sa putere îți va sta la dispoziție.

– Ei bine, cred că m-ai convins, deşi, ca să fiu sincer, tot nu înțeleg în întregime această teorie, a spus tânărul.

– Nici o problemă. Iată ce trebuie să faci în continuare. Ca de obicei, la început ți se va părea extrem de simplu, dar va trebui să judeci lucrurile după rezultate şi nu după criterii intelectuale...

Capitolul 11

TÂNĂRUL NOSTRU ŞI MENTORUL SĂU VORBESC DESPRE CIFRE ŞI FORMULE

Milionarul s-a aşezat la birou şi l-a invitat pe tânăr să i se alăture. El a luat o foaie de hârtie şi a scris pe ea câteva cuvinte.

– Iată cum ar putea arăta formula ta, i-a explicat el.

Pe foaie era scris: „Până la sfârşitul acestui an voi poseda active în valoare de 31.250 de lire sterline. Îmi voi dubla aceste active în fiecare an, timp de cinci ani la rând, după care (aici era lăsat un anumit spațiu gol) voi deveni milionar".

– Nu trebuie să confunzi activele cu venitul, i-a spus el tânărului. Activele sunt acele valori care îți rămân după ce ți-ai plătit impozitele şi facturile. Ele pot include investiții imobiliare, acțiuni, asigurări sau economii într-o bancă. Dacă doreşti să ajungi un milionar în şase ani de acum înainte – un obiectiv cât se poate de realist pe care ți-l propun – formula ta va trebui să aibă la bază acest model. Dacă la sfârşitul primului an vei deține active în valoare de 31.250 de lire sterline şi le vei dubla în fiecare an, după şase ani vei fi milionar!

De ce trebuie să-ți dublezi activele în fiecare an? Pentru că este o operație foarte simplă, pe care subconștientul tău o poate realiza cu ușurință. Și îți va fi și ție mai ușor să o reții. În plus, îți garantează o creștere constantă. În acest fel, nu vei fi nevoit să îți asumi riscul de a aștepta un al șaptelea an pentru a deveni milionar.

Mai mult, a continuat el, această formulă este practic obligatorie dacă dorești să devii milionar într-o perioadă atât de scurtă. Este posibil însă să nu obții active în valoare de 31.250 de lire sterline în primul an, pe care să le poți dubla în cel de-al doilea an.

Dacă acest punct de plecare ți se pare prea ambițios, oferă-ți încă un an. Să devii milionar în șapte ani, în loc de șase, nu este deloc rău! În acest caz, obiectivul pe care trebuie să ți-l propui în primul an va fi de 15.625 de lire sterline. Crede-mă, nu este deloc irealizabil. Dacă ești cu adevărat convins că poți obține această valoare la sfârșitul primului an, o vei obține cu siguranță.

Dacă până și acest obiectiv ți se pare prea ambițios, oferă-ți încă un an, adică opt în total. În acest caz, obiectivul pentru primul an va fi de 7.812,5 lire sterline.

După ce vei stabili formula: VOI DEVENI UN MILIONAR ÎN (aici vei trece luna și anul, 5, 7 sau 10 ani), va trebui să îți stabilești și obiective pe termen scurt, pentru a te automotiva astfel pe calea către bogăție. Evident, stabilirea unui obiectiv anual este absolut obligatorie.

Cel mai important lucru constă însă în a-ți nota obiectivele pe o foaie de hârtie, i-a spus el discipolului său.

Ia un stilou și joacă-te cu cifrele și cu anii. Nu te teme. Este un mic joc, care nu-ți poate face nici un rău. Dacă te vei juca cu ele, sumele de bani îți vor deveni din ce în ce mai familiare. Mii de oameni doresc să se îmbogățească, dar nici măcar 1% dintre ei nu își asumă inițiativa de a stabili un plan pentru a-și atinge scopul. Încearcă să fii altfel! Stabilește-ți un plan. Fă diferite proiecții, până când vei descoperi planul care ți se potrivește cel mai bine. Pentru inspirație, folosește exemplele pe care ți le-am dat eu, dar apoi dă-ți drumul la imaginație. Începutul constă întotdeauna în a visa că vei deveni bogat. Trebuie să știi însă cum să îți cuantifici visul, traducându-l în sume de bani și în date. Acesta trebuie să fie primul exercițiu pe care ai datoria să-l practici. Jonglează cu cifrele. Cât de curând, vei vedea că acest mic joc îți va revela cine ești cu adevărat.

Simplul fapt de a pune pe hârtie diferite sume și termene este primul pas către transformarea idealului mental în echivalentul său material.

Orice om care dorește să devină milionar în cinci sau zece ani trebuie să știe să facă acest calcul simplu: în cazul în care câștigă 20.000 de lire sterline pe an și se așteaptă la o creștere a veniturilor sale de numai 10% pe an, nu va putea deveni niciodată un milionar, decât dacă va face și altceva pe lângă activitatea sa de bază.

Până aici, nimic dramatic sau neobișnuit. Totul se rezumă la o observație obiectivă. Formula dublării averii în fiecare an sau a creșterii activelor de la un an la altul nu reprezintă singura cale de a deveni milionar. Secretul pe care se bazează

însă această formulă (cuantificarea obiectivului prin stabilirea unei sume şi a unui termen în care să fie realizată aceasta) este valabil pentru orice om care doreşte să reuşească.

Spre exemplu, poţi să-ţi propui o simplă creştere a venitului tău cu 5.000 de lire sterline pe an. Dacă acum câştigi 25.000 de lire sterline, îţi poţi stabili ca obiectiv o creştere la 30.000 de lire sterline, ceea ce înseamnă că îţi vei putea permite ceva mai multe lucruri. Sau poate îţi doreşti să treci de la un venit de 30.000 de lire sterline la 40.000, ca să îţi poţi lua o casă mai mare, fără a-ţi face probleme în legătură cu ipoteca. Ţi-ai putea permite chiar o maşină nouă, ceva mai luxoasă.

Dacă asta este tot ce îţi doreşti, formula este cât se poate de simplă. Tot ce ai de făcut este să îţi repeţi: ÎN ACEST AN ÎMI VOI SPORI VENITUL CU 5.000 SAU 10.000 DE LIRE ŞI VOI CÂŞTIGA 30.000 SAU 40.000 DE LIRE STERLINE (după cum este cazul).

Nu trebuie să ştii dinainte cum vei reuşi acest lucru. Tot ce trebuie este să realizezi că pentru a obţine o creştere cu 10% a salariului actual ai nevoie de o promovare sau de o slujbă mai bună. Pare banal, dar foarte mulţi oameni speră să îşi îmbunătăţească situaţia financiară fără să facă nimic în acest scop. Îţi vine să crezi că sunt satisfăcuţi de situaţia lor actuală, deşi se plâng zi şi noapte în legătură cu ea.

Dacă ţi-ai dat seama că ai nevoie de o schimbare serioasă pentru a câştiga 5.000 sau 10.000 de lire sterline în plus, îţi vei spune că nu ştii ce trebuie să faci. Te vei întreba probabil cum ai putea câştiga această sumă suplimentară. Nu-ţi face

probleme. Aceasta nu este o dilemă serioasă. Ceea ce contează este să îţi impregnezi în permanenţă subconştientul cu obiectivul pe care ţi l-ai propus, pe care l-ai notat în scris, afirmând că doreşti să obţii o anumită sumă de bani într-un anumit interval de timp. Subconştientul se va ocupa el însuşi de rest. Rămâi în aşteptare. Ştiind că lucrurile nu se vor schimba de la sine, de fiecare dată când în cale îţi iese o oportunitate, aruncă-te asupra ei fără nici cea mai mică ezitare. Nu te lăsa paralizat de teama, care îi împiedică pe atâţia oameni să îşi realizeze visele. Ştii foarte bine faptul că nefăcând nimic, nu vei obţine nimic. De aceea, nu trebuie să eziţi să faci paşii necesari pentru a-ţi atinge scopul.

Dacă este corect programat, subconştientul tău va face minuni. Dacă i-ai dat ordinul de a-ţi spori venitul cu 10.000 de lire sterline, el îl va executa fără să crâcnească. Reaminteşte-i zilnic obiectivul, pentru ca această misiune să devină o obsesie benefică pentru el. La fel ca o rachetă teleghidată, el va şti să depăşească orice obstacole care îi ies în cale şi îşi va atinge ţinta. Tot ce ai tu de făcut este să îl programezi corect.

În ce constă această ţintă? a continuat milionarul. Când trebuie să se producă explozia? Ţinta este de 10.000 de lire sterline în plus, iar explozia trebuie să se producă la încheierea termenului propus (un an, în cazul de faţă). Aceasta este puterea magică a subconştientului şi a cuantificării obiectivului.

Atunci când îţi stabileşti un obiectiv, nu uita că majoritatea oamenilor sunt exagerat de precauţi. De ce? Pentru că nu

cred cu adevărat că valorează ceva. Imaginea lor de sine este foarte joasă.

În acest moment al demonstrației sale, milionarul a considerat necesar să își ilustreze teoria cu o mică anecdotă personală.

– Acum câțiva ani, i-a șoptit el confidențial tânărului, mă gândeam să angajez un director executiv pentru una din companiile mele. Am stabilit să îi ofer 45.000 de lire sterline. Când a venit vorba de salariu, mi-a spus pe un ton nervos, aproape imperativ: „Nu voi accepta un salariu mai mic de 30.000 de lire sterline".

După o pauză lungă, i-am răspuns, ca și cum i-aș fi făcut o concesie majoră: „Date fiind referințele dumitale, sunt de acord cu suma de 30.000".

Dacă mi-ar fi cerut 35.000 de lire, aș fi fost de acord. La fel și dacă mi-ar fi cerut 40.000 sau 45.000 de lire, căci aceasta era suma maximă pe care mă gândisem să i-o ofer înainte de interviu. Ca să fiu sincer, mi-a plăcut atât de mult de el în timpul interviului încât cred că aș fi acceptat chiar un salariu de 50.000 de lire sterline.

Cum s-ar spune, persoana respectivă a pierdut 20.000 de lire sterline în numai câteva minute. Este o sumă mare de bani. Gândește-te, este vorba de 200.000 de lire sterline în numai zece ani!

De ce a pierdut el acești bani? Pur și simplu pentru că nu credea că valorează 50.000 de lire sterline pe an. Trebuie să recunosc chiar că atunci când am auzit ce salariu așteaptă de la mine, am ezitat câteva clipe și chiar am fost pe punctul

de a-l expedia fără să-i ofer slujba. Era cel mai în măsură să își stabilească singur valoarea și îmi spunea că talentul său de manager valorează numai 30.000 de lire sterline, în timp ce eu căutam pe cineva care să valoreze 45.000 de lire. Oare am făcut o alegere greșită? Viitorul mi-a dovedit că am luat o decizie justă alegându-l pe el, și în plus am economisit foarte mulți bani. Problema lui era că îi lipsea încrederea în sine, considerând că valorează mai puțin decât în realitate. Pe măsură ce au trecut anii, și-a mai rezolvat această problemă, lucru care m-a costat, căci i-am tot mărit salariul. Dar a meritat...

Ceea ce am dorit să-ți demonstrez cu ajutorul acestui exemplu este felul în care procedează viața cu fiecare dintre noi. Ea ne oferă exact ceea ce așteptăm noi să primim de la ea. Nici mai mult, nici mai puțin. De multe ori, noi uităm că ea este pregătită să ne ofere mult mai mult decât suntem pregătiți noi să îi cerem.

Am vorbit foarte mult, a spus milionarul. Ce ai înțeles din toate aceste lucruri, tinere?

– Pare prea frumos ca să fie adevărat, a obiectat acesta, deși ascultase cu un interes maxim fiecare cuvânt al milionarului.

– Și totuși, această metodă simplă este exact cea care m-a ajutat să devin eu însumi un milionar. La fel și în cazul tuturor milionarilor pe care îi cunosc. Cuvintele reprezintă niște agenți extrem de puternici. Cu cât caracterul tău devine mai ferm, cu atât mai puternice devin cuvintele tale. Tot ceea ce vei afirma cu tărie, cu o mare convingere interioară,

susținând apoi prin repetiții succesive, se va îndeplini în cel mai scurt timp.

– Ascultându-vă teoriile, l-a întrerupt tânărul, am ajuns să mă întreb dacă totul nu este altceva decât un simplu joc.

– Poate. Singurul care poate face acest exercițiu ești tu. Nimeni nu îl poate face în locul tău. Trebuie să repeți formula cu voce tare, zi și noapte, de cel puțin 50 de ori. Chiar mai mult, dacă poți. Chiar și de o sută de ori pe zi. Când am început să-l practic prima oară, obișnuiam să țin ritmul cu degetele de la mâini, lovind masa cu câte un deget pentru fiecare repetiție, astfel încât știam când am obținut zece repetiții.

– Se pare că e nevoie de ceva practică.

– La început ți se va părea dificil. Mintea are o înclinație specială pentru a rătăci. După ce vei repeta formula de zece ori, vei începe să te gândești la altceva. Va trebui însă să te concentrezi din nou și să o iei de la zero, până când vei ajunge la 50 de repetiții dintr-un foc. Dacă nu poți practica această formă simplă de disciplină, mai bine renunță din start la visul de a deveni bogat... Aceasta este provocarea pe care ți-o ofer, prietene. Știu că poți face acest lucru. Singurul lucru de care ai nevoie este perseverența.

– De ce trebuie să repet formula cu voce tare?

– În acest fel, mintea ta va fi mai puternic influențată. Va părea că ordinul pe care îl dai subconștientului provine de undeva din exterior, sunând cu atât mai imperios. Rostește-l pe un ton monoton, dar bine modulat și articulat. Pronunță

formula ca pe o incantație magică sau o *mantra,* după cum o numesc budiștii. În timp, vei vedea că va prinde viață.

Tânărul era extrem de impresionat. Bătrânul nu mai zâmbea. Vorbea pe un ton serios, aproape ca un oracol.

– La început, te vei simți oarecum stânjenit, auzindu-ți propria voce repetând continuu aceeași formulă. Treptat, te vei obișnui însă. Obiectivul pe care ți l-ai propus și care părea atât de îndrăzneț la început îți va apărea dintr-o dată mult mai ușor de realizat, ba chiar ridicol de ușor.

– Nu credeți că vor apărea momente în care voi fi tentat să iau peste picior absurditatea procesului?

– În asemenea momente, mai mult decât în oricare altele, va trebui să fii perseverent. Trebuie să ajungi să îți depășești orice îndoială. Gândește-te la mine. Voi fi tot timpul alături de tine, chiar dacă mă voi afla în grădina mea, sau voi ajunge în cealaltă grădină, mult mai departe de asta. În momentele tale de îndoială, adu-ți aminte că ți-am dat cuvântul meu. Vei reuși.

– Sunteți sigur? a întrebat tânărul, încă insuficient convins.

– Nu am nici cea mai mică îndoială. Vei deveni un milionar peste noapte, la fel ca și mine. De altfel, aș putea spune că ai devenit deja unul, de vreme ce ai înțeles și ai acceptat principiul. Legea secretă a vieții spune că orice om care înțelege principiul adevărat obține puterea. Cunoașterea conduce la libertate. Restul e o simplă chestiune de timp. Ești deja un milionar în mintea ta, și ăsta e lucrul cel mai important.

– Bine, dar aproape că nu am nici un ban...

– Nu ai decât să repeți formula secretă. Încetul cu încetul, vei constata că în tine se produce o schimbare dramatică. Obiectivul tău ți se va părea din ce în ce mai natural. Va deveni parte integrantă din viața ta, la fel cum până acum ai acceptat ca fiind naturală imaginea îngustă de sine pe care ai avut-o, deşi aceasta nu era altceva decât un produs al imaginației tale. Ceea ce a creat în trecut mintea ta poate fi reformulat într-o formă nouă. Îți vei putea modela viitorul aşa cum vei dori, devenind astfel stăpânul propriului destin. Nu crezi că acesta este secretul împlinirii tuturor viselor, chiar dacă posesorii lor nu-şi dau întotdeauna seama de el?

Tânărul a fost de acord. Se simțea copleşit de emoție. Dintr-o dată, cuvintele bătrânului păreau să fi dobândit o semnificație mult mai profundă decât i se păruse la început. Desigur, metodele lui erau puțin bizare, dar cui îi păsa, atât timp cât funcționau?

Capitolul 12

TÂNĂRUL NOSTRU ÎNVAȚĂ CE ÎNSEAMNĂ FERICIREA ŞI VIAȚA

– Ca să te ajut să înțelegi mai bine, i-a spus Milionarul Peste Noapte tânărului său discipol, îți voi mai da o formulă, mai generală. Dacă o vei aplica, vei obține beneficii incalculabile de-a lungul întregii tale vieți. Vor fi transformate astfel atât ființa ta, cât şi circumstanțele vieții tale exterioare. Aceasta este formula care te va ajuta să dobândeşti adevărata bogăție, care nu se referă exclusiv la dobândirea de bunuri materiale. Este vorba de atitudinea mentală asupra vieții.

Îngăduie-mi să-ți dau un sfat, a continuat el. Desigur, formula financiară pe care ți-am împărtăşit-o te va ajuta să îți atingi şi chiar să-ți depăşeşti obiectivele legate de bani. În timpul acestei călătorii către avere nu pierde totuşi din vedere următorul lucru: dacă îți vei pierde starea de fericire, vei pierde totul. Goana după bani se poate transforma uşor într-o obsesie, care te va împiedica să te bucuri de viață. După cum spune un adagio faimos: „La ce i-ar folosi omului dacă ar câştiga întreaga lume, dar şi-ar pierde sufletul?" Scepticii consideră această întrebare prea metafizică sau prea religioasă. După

părerea mea, banii pot fi în egală măsură un slujitor credincios şi un tiran nemilos.

– Vreți să spuneți că banii şi fericirea nu pot coexista împreună?

– Nici vorbă, dar trebuie să fii foarte atent pentru a nu cădea sub tirania lor. John D. Rockefeller a fost cel mai bogat om din lume, dar era atât de preocupat de povara grijilor sale încât la vârsta de 50 de ani nu mai era decât un omuleț condamnat la moarte, metaforic vorbind. Stomacul său era atât de tulburat încât nu mai putea suporta să mănânce decât pâine cu lapte. Trăia într-o teamă constantă de a nu-şi pierde banii şi de a nu fi trădat de asociații săi. Banii deveniseră stăpânul lui şi el nu se mai putea bucura de ei. Într-un fel, am putea spune că era mai sărac decât cel mai neînsemnat dintre angajații săi, care îşi putea permite cel puțin o masă bună.

– Pe de o parte, îmi fluturați bogăția prin fața ochilor, dar pe de altă parte aveți un dar teribil de a mă înfricoşa, a spus tânărul.

– Te asigur că nu aceasta este intenția mea, i-a replicat milionarul. Formula pe care ți-o voi da în continuare te va ajuta să eviți capcana în care cad majoritatea celor care caută averea. Oamenii care sunt încă săraci muncesc continuu pentru a-şi atinge scopurile. Primii bani pe care îi câştigă le trezesc ambiții nemăsurate, făcându-i să îşi dorească tot mai mult. Când încep să câştige sume cu adevărat mari de bani, ei cad în extrema opusă, temându-se să nu le piardă.

Formula mea este cât se poate de simplă. De fapt, este o variantă a faimoasei formule născocită de fizicianul Émil Coué pentru pacienții din clinica sa: CU FIECARE ZI CARE TRECE, MĂ SIMT DIN CE IN CE MAI BINE, DIN TOATE PUNCTELE DE VEDERE. Repetă această formulă cu voce tare, de circa 50 de ori, dimineața şi seara, şi ori de câte ori poți în timpul zilei. Cu cât o vei repeta mai des, cu atât mai mare va fi impactul pe care îl va produce asupra ta.

Bietul tânăr era numai ochi şi urechi, ascultându-l cu gura căscată pe bătrânul milionar, care vedea practic cum îi trece viața prin fața ochilor. Fusese o viață plină şi în mare parte fericită. De fapt, tânărul nostru simțea că are în față primul om cu adevărat fericit pe care l-a întâlnit în viața sa.

– Toți oamenii doresc să fie fericiți, a continuat milionarul, dar nu ştiu ce caută. De aceea, ei mor fără să găsească ceea ce căutau. De altfel, chiar dacă ar găsi ceea ce caută, cum ar putea recunoaşte ei acest lucru, de vreme ce nu ştiu cum arată el? Ei sunt exact ca cei care vânează averea, de care am vorbit ieri. Îşi doresc cu sinceritate să devină bogați, dar dacă îi întrebi brusc cât ar vrea să câştige într-un an, sunt incapabili să îți răspundă. Când nu ştii încotro te îndrepți, nu vei ajunge nicăieri.

Aceste cuvinte i s-au părut perfect logice tânărului nostru. Cum de nu se gândise singur la ele? Probabil pentru că nu şi-a dat niciodată osteneala să ia o pauză şi să mediteze serios. Aceasta a fost greşeala lui. De aceea, a făcut pe loc un legământ că în viitor va acorda mult mai mult timp reflecțiilor asupra vieții. Va putea evita astfel multe greşeli.

– Desigur, fericirea a fost definită într-un milion de feluri, a continuat milionarul. Ea se traduce în diferite maniere pentru fiecare om în parte, inclusiv pentru cei care s-au gândit serios la acest lucru. Eu pot să-ți ofer însă cheia fericirii. Nu este vorba de definiția ei, așa că poate fi aplicată oricui. Cu ajutorul acestei chei vei putea ști dincolo de orice îndoială, în orice moment al anului, dacă ești fericit sau nu, îndeosebi dacă faci ceea ce trebuie pentru a deveni fericit. Te avertizez că ceea ce îți voi spune în continuare te va surprinde și nu este exclus să-ți pară puțin morbid. Pune-ți următoarea întrebare: dacă ar fi să mor la noapte, aș putea spune oare că am realizat tot ce mi-am propus să fac în ziua respectivă?

Tânărul a făcut ochii mari.

– Nu înțeleg, a mărturisit el.

– Dacă faci în fiecare zi exact ceea ce îți șoptește sinele tău interior (sau intuiția ta, dacă preferi), te simți absolut liber să părăsești oricând această lume. Pentru a fi însă absolut sigur că faci ceea ce trebuie, trebuie să nu accepți să faci decât acele lucruri care îți plac. Cei care nu procedează în acest fel nu sunt fericiți. Ei pierd mult timp visând la lucrurile pe care le-ar plăcea să le facă. Nefăcându-le însă niciodată, se simt nefericiți. Iar când oamenii nu sunt fericiți, ei nu se simt pregătiți să moară în orice moment.

– De-abia am descoperit viața, iar acum îmi vorbești despre moarte, ca și cum ar fi un lucru banal, i-a spus tânărul pe un ton anxios.

– Recunosc că la prima vedere pare o filozofie a morții. În realitate, este vorba însă de o filozofie a vieții, și încă în

proporție de 100%. Cei care nu fac ceea ce le-ar plăcea să facă, care au renunțat la visele lor, ca să spunem așa, aparțin unei categorii de oameni pe care am putea-o numi morți vii. Pentru a înțelege această filozofie, pune-ți în mod repetat această întrebare și răspunde cu sinceritate la ea. Dacă vei minți, te vei amăgi singur și nu vei face decât să pierzi. Dacă ai ști că mâine vei muri, nu ți-ai schimba planurile pentru ziua de astăzi? Nu ai face altceva cu viața ta decât ceea ce faci acum?

– Nu sunt foarte sigur.

– Probabil că ai începe să faci pregătirile necesare: un testament (dacă nu-l ai deja), după care ți-ai lua rămas bun de la rude și de la prieteni. Să spunem însă că toate aceste activități nu ți-ar lua mai mult de o oră. Ce ai face cu celelalte 23 de ore? Dacă vei pune această întrebare tuturor celor pe care îi cunoști, răspunsurile lor se vor încadra în două categorii: cei nefericiți, care nu se bucură deloc de viața pe care o au, îți vor spune că vor face ceva complet diferit de ceea ce fac la ora actuală. Poți să fii absolut sigur că așa stau lucrurile. De ce ar continua să facă ceva ce nu le place în ultimele 24 de ore ale vieții lor?

Cei din cea de-a doua categorie, a continuat milionarul, și din păcate este vorba de o minoritate, ar continua să facă exact ceea ce au făcut și până acum. De ce ar schimba ceva, atât timp cât sunt fericiți cu ceea ce fac? Este firesc ca ei să continue să facă același lucru până în clipa din urmă. De ce ar face ceva care nu le place? De pildă, Bach aparținea acestei categorii de oameni. Pe patul de moarte el a continuat să

corecteze ultima piesă pe care a compus-o. Nu trebuie să fii însă un geniu pentru a dori să-ți continui munca până în ultima clipă. Fiecare om este în felul lui un geniu, chiar dacă societatea nu îl recunoaşte ca atare. A fi un geniu nu înseamnă altceva decât a te bucura de ceea ce faci. Acesta este adevăratul geniu al vieții. Cei mediocri nu îndrăznesc să facă niciodată ceea ce le place, de teamă că ceilalți îi vor dezaproba sau că îşi vor pierde securitatea.

– Să înțeleg că această dorință de securitate este mai degrabă o iluzie? a întrebat cu timiditate tânărul.

– Exact. Pune-ți, aşadar, întrebarea: dacă ar fi să mor mâine, ce aş face în ultimele ore ale vieții mele? Aş continua să fac o activitate care mă ucide lăuntric, întrucât nu are nimic de-a face cu aspirațiile mele? Aş continua să fiu o umbră a propriului meu sine, complet lipsit de respect față de mine însumi, de vreme ce accept să fac ceva care nu îmi place? Imaginează-ți că inviți la tine acasă un prieten ca să te ajute să faci curat. I-ai da lui sarcinile cele mai neplăcute? Cu siguranță nu. De ce accepți atunci să faci lucruri care îți displac? Eşti oare propriul tău duşman? De ce nu ai deveni propriul tău prieten?

Au urmat câteva momente de tăcere.

Apoi, bătrânul milionar a continuat:

– Ei bine, ce ai face dacă ar fi să mori mâine? Ai face exact aceleaşi lucruri ca şi azi?

– Nu, cu siguranță nu, a fost nevoit să recunoască tânărul nostru.

– Înseamnă că nu eşti fericit. Acum, aş dori să-mi răspunzi la următoarea întrebare: nu ți se pare o prostie să crezi că *nu* vei muri mâine?

Auzind această întrebare, tânărul s-a simțit extrem de tulburat. În aceste câteva zile, bătrânul milionar a dovedit o capacitate incontestabilă de a vedea în viitor. Oare îi anunța acum moartea iminentă, oarecum pe ocolite, dar totuşi într-o manieră cât se poate de clară?

Milionarul părea să-i citească gândurile. De altfel, stânjeneala tânărului era uşor de citit pe fața acestuia.

– Nu fi îngrijorat, i-a spus el, amuzat. Nu vei muri mâine. Vei trăi până la adânci bătrânețI... Îngăduie-mi însă să îmi continui raționamentul. Haide să vorbim la modul general. În acest fel, vei fi mai puțin afectat. Dacă priveşti viața cu ochii minții, moartea capătă o altă semnificație. Dar nu am ajuns încă la acest nivel, nu-i aşa? Deci, nu ți se pare o prostie că oamenii cred că mai au o viață întreagă de trăit? De cele mai multe ori, moartea îi ia prin surprindere. Cei mai mulți dintre ei consideră că mai au o grămadă de timp înainte, amânând tot timpul deciziile pe care ar trebui să le ia. Ei îşi spun întotdeauna: mai am timp. O să mă ocup mai târziu de această afacere. Fără să-şi dea seama, îmbătrânesc şi se trezesc că nu au făcut nimic.

– Probabil că aşa s-a născut proverbul: „Dacă tinerii ar şti... Dacă bătrânii ar putea...", a spus tânărul.

– Vai, cât se poate de adevărat! Aşadar, secretul fericirii constă în a trăi ca şi cum această zi ar fi ultima, în a trăi plenar fiecare zi în parte, făcând numai ceea ce consideri

absolut necesar să faci, adică ceea ce ai face dacă orele ți-ar fi numărate. Şi în realitate chiar îți sunt. Noi nu ne dăm însă seama de acest lucru decât atunci când este prea târziu. De aceea, trebuie să fii suficient de curajos ca să acționezi imediat. Trăieşte cu acest gând în minte: refuz să mor înainte de a fi făcut ceea ce îmi doresc cu adevărat să fac. Nu vreau să mor sub povara faptului că societatea m-a păcălit, că m-a făcut să-i cedez ce era mai bun în mine şi să îmi anihilez astfel visele. Nu vreau să mor cu gândul teribil că temerile mele au fost mai puternice decât visele şi că nu am descoperit niciodată ceea ce mi-ar fi plăcut cel mai mult. Ai curajul de a îndrăzni.

– Sunt de acord cu ideile dumneavoastră. De fapt, vreau să spun că mi se par pline de bun simț. Ce se întâmplă însă dacă nu sunt absolut sigur că nu-mi place ceea ce fac? Nu cunosc nici o ocupație care să mă atragă în întregime. Dacă toate lucrurile ar fi perfecte, nu am fi aici.

– Ai perfectă dreptate. Chiar şi o profesie care ne entuziasmează are părțile ei negative. O modalitate de a afla dacă munca pe care o faci te atrage cu adevărat constă în a-ți pune următoarea întrebare: dacă mâine aş avea un milion de lire sterline în bancă, aş continua să fac aceeaşi activitate? În mod evident, dacă răspunsul este nu, înseamnă că activitatea nu ți se potriveşte. Spune-mi, câți oameni crezi că şi-ar păstra ocupațiile actuale dacă ar deveni subit milionari? Foarte puțini, crede-mă. De altfel, cei care ar răspunde afirmativ la această întrebare sunt deja milionari. Dacă nu ar fi aşa, s-ar pensiona mai devreme sau s-ar apuca de altceva. Majoritatea milionarilor pe care îi cunosc refuză să se

pensioneze însă, continuând să muncească până la vârste foarte înaintate. Aş merge chiar până la a spune că toți milionarii îşi iubesc munca, cu excepția celor care şi-au obținut averea prin căsătorie sau prin moştenire.

Am închis aşadar cercul, a continuat bătrânul. Pentru a deveni milionar, sau cel puțin bogat, trebuie să te bucuri de ceea ce faci. Cei care continuă să facă o activitate pe care o detestă sunt de două ori pedepsiți. Nu numai că munca îi apasă, dar nici măcar nu-i îmbogățeşte. Din păcate, marea majoritate a oamenilor se complac în această situație paradoxală. De ce? Deoarece nu cunosc adevăratele legi ale succesului. Şi din cauza fricii. Ei îşi risipesc viețile şi şansele de a deveni cu adevărat bogați cramponându-se de o securitate care nu înseamnă altceva decât mediocritate. Cred că bogăția le este rezervată altora sau că sunt lipsiți de talent. De ce se complac în această iluzie? Deoarece mințile lor nu sunt suficient de puternice pentru a vedea realitatea aşa cum este, pentru a surprinde adevărul în mijlocul acestei iluzii. Adu-ți aminte de superbul proverb: „Caracterul este tot una cu destinul". Întăreşte-ți mintea şi circumstanțele exterioare ale vieții se vor alinia la dorințele tale. Îți vei controla astfel propria viață.

– Ați fost întotdeauna fericit? l-a întrebat tânărul pe milionar.

– Ca să fiu sincer, nu. Au fost momente când am fost cât se poate de nefericit. Uneori, m-am gândit chiar să mă sinucid. Totul a durat până în ziua în care am cunoscut la rândul meu un milionar excentric, care m-a învățat aproape

tot ce ți-am spus acum. La început, am fost cât se poate de sceptic. Nu credeam că această teorie ar putea funcționa și în cazul meu, deși bătrânul milionar era el însuși o dovadă vie a celor spuse de el. În cele din urmă, când nu mai aveam nimic altceva de pierdut, deoarece am încercat toate variantele posibile, am făcut ce mi-a spus el. Aveam 30 de ani și simțeam deja că îmi risipesc inutil viața, care părea să mi se scurgă printre degete.

– Sunt convins că la ora actuală nu regretați deloc faptul că ați sfârșit prin a aplica sfaturile milionarului excentric.

– Îmi repeta de multe ori că pot deveni stăpânul propriei mele vieți și că pot controla tot ceea ce mi se întâmplă. La vremea aceea nu îl credeam. Totul părea o poveste de science-fiction. Apoi, într-o bună zi, tot auzindu-l spunând a mia oară aceleași lucruri, m-am gândit că poate are dreptate, că s-ar putea ca viața să nu fie ce credeam eu că este – un șir interminabil de evenimente imprevizibile și incontrolabile asupra cărora domnește hazardul. Am intuit atunci că destinul poate fi controlat, dacă reușim să ne controlăm mintea. Mi-am dat seama că în mine se petrece o revoluție, dar totul s-a petrecut numai după o perioadă în care am repetat de foarte multe ori formula pe care mi-a dat-o: CU FIECARE ZI CARE TRECE, MĂ SIMT DIN CE ÎN CE MAI BINE, DIN TOATE PUNCTELE DE VEDERE.

Mentorul meu m-a învățat și o altă formulă, care mi se pare chiar mai puternică. Cel puțin așa m-a învățat experiența. Ți-o recomand și ție, din toată inima. Natura ei este oarecum religioasă, motiv pentru care mulți oameni o resping. Este

absolut regretabil, întrucât efectele ei asupra minții sunt neprețuite. Repetarea acestei formule mi-a dat întotdeauna o stare de liniște, ori de câte ori mă simțeam nervos sau neliniștit, dându-mi simultan răspunsurile de care aveam nevoie. Manifestarea supremă a puterii este liniștea interioară. Privește-i pe cei cu adevărat puternici: ei își păstrează întotdeauna calmul. Și care este simbolul supremei puteri? Dumnezeu, firește. Acesta este unul din motivele pentru care formula pe care ți-o voi da în continuare este atât de eficientă: SUNT CÂT SE POATE DE LINIȘTIT, CĂCI SUNT UNA CU DUMNEZEU.

Repetă cât de des această formulă și vei obține starea de liniște necesară pentru a trece cu ușurință peste greutățile vieții. Când mi-a transmis-o personal, mentorul meu mi-a spus că dintre toate secretele lumii, acesta este cel mai prețios. Aceasta a fost moștenirea spirituală pe care mi-a transmis-o, și pe care eu ți-o transmit mai departe ție. Acest lucru ar trebui să fie suficient pentru a te convinge de puterea acestei formule.

– Sper că nu doriți să mă transformați într-un predicator, a spus tânărul, dar trebuie să recunosc că înțeleg importanța mesajului dumneavoastră.

– Prin repetarea acestei formule, a continuat bătrânul, care la început mi s-a părut ciudată, mi-am dezvoltat treptat o mare putere interioară. Aceasta a crescut neîncetat de-a lungul anilor, reamintindu-mi în permanență de unul din lucrurile pe care mi le-a repetat la nesfârșit milionarul meu: POT FACE ORICE. Nimic nu îmi este imposibil, atât timp cât

sunt stăpânul propriului meu destin. Şi astfel, încetul cu încetul, m-am auto-convins că îmi pot orienta viaţa exact către destinaţia dorită de mine. Am continuat să aplic formula pe care mi-a dat-o şi să fac ceea ce mi-a cerut mentorul meu. Aş dori ca tu să faci acelaşi lucru.

Capitolul 13

TÂNĂRUL NOSTRU ÎNVAŢĂ SĂ ÎŞI MANIFESTE DORINŢELE

– Ai făcut deja primul pas, a continuat milionarul. Cunoşti formula şi obiectivul cuantificat: suma pe care doreşti să o obţii şi termenul-limită. Urmează acum cel de-al doilea pas: ia o foaie de hârtie şi notează ceea ce aştepţi de la viaţă. Dacă doreşti să prindă viaţă, visul tău trebuie să fie precis. Iată, de pildă, ce mi-am dorit eu:

Obiectivele financiare pe care mi le-am propus pentru următorii cinci ani:

- O casă în valoare de 300.000 de lire sterline.
- O casă de vacanţă la ţară, în valoare de 150.000 de lire sterline.
- Un Mercedes de epocă, renovat, în valoare de 20.000 de lire sterline.
- Un BMW nou în valoare de 30.000 de lire sterline.
- Nici un fel de datorii.
- 200.000 de lire sterline în numerar şi alte active lichide.

• 200.000 de lire sterline investite în piața de capital şi pe alte piețe.

• 300.000 de lire sterline investite în proprietăți imobiliare care să valoreze de şase ori mai mult decât valoarea de achiziție.

Obiectivele ne-financiare pe care mi le-am propus sunt:

• Câte un concediu de două săptămâni cel puțin de trei ori pe an, ori de câte ori doresc să mi-l iau.

• Să fiu propriul meu şef şi să nu lucrez mai mult de 30 de ore pe săptămână.

• Să am prieteni inteligenți şi bogați, preocupați de afaceri şi de artă.

• Să am o soție fermecătoare şi copii frumoşi, care să mă facă să simt că am o viață de familie împlinită.

• Să am un bucătar şi un servitor, astfel încât să nu fiu nevoit să fac singur aceste sarcini gospodăreşti.

Tânărul a rămas uluit de precizia tabloului conturat de Milionarul Peste Noapte.

– Părea prea frumos ca să fie adevărat, nu-i aşa? i-a spus milionarul. Chiar şi eu am crezut că am exagerat puțin la vremea când am scris pe hârtie aceste rânduri. Aceste ezitări se datorau însă unei atitudini mentale negative şi obişnuinței mele de până atunci de a gândi la scară mică. Făceam acest lucru şi nici măcar nu-mi dădeam seama de el.

Întocmirea unei asemenea liste este cea mai bună cale de a descoperi cât de îngustă este viziunea ta asupra vieții. Cei care consideră un asemenea plan de viață irealizabil nu fac altceva decât să gândească la scară mică. Totul este relativ

sub soare, iar aceste ambiții cu greu pot fi considerate exorbitante. Cea mai bună dovadă este chiar faptul că un om cu adevărat bogat ar fi absolut nefericit dacă ar beneficia doar de aceste lucruri. Cei mai mulți dintre ei trăiesc în case care valorează milioane, au zeci de servitori, avioane particulare, insule, cai de rasă, şi aşa mai departe. Crezi că li se pare că duc un mod de viață exagerat? Nici vorbă! Nici măcar nu se consideră bogați. Cel puțin, *nu atât de bogați,* căci au întotdeauna prieteni şi asociați mai bogați decât ei. De ce li se pare normal acest mod de viață? Simplu: fie s-au născut bogați, fie au gândit la scară mare şi s-au ridicat singuri la acest statut, împlinindu-şi visele. Nici unul dintre ei nu a crezut că este incapabil să şi le împlinească. Dacă porneşti de la premisa că nu poți, nu faci decât să îți blochezi singur progresul. De aceea, practică acest exercițiu. Scrie ceea ce doreşti de la viață până la cele mai mici detalii, fără să ascunzi nimic.

În acest fel, îți vei cunoaşte limitele ambițiilor personale, şi implicit limitele tale mentale. La ce visezi cu adevărat? Ce anume te-ar satisface? Este foarte important să completezi cât mai multe detalii. Singurul lucru pe care trebuie să-l eviți este să dai o adresă precisă, pentru simplul motiv că aceasta ar putea să nu fie disponibilă. Ai risca astfel să nu îți vezi niciodată visul împlinit în pofida puterii tale, poate şi pentru că visul tău se împotriveşte ordinii lucrurilor sau le dăunează celor din jur – lucru de care trebuie să ții întotdeauna seama.

Portretul astfel creat îți va arăta cine eşti în realitate. El va lua forma concretă a dorințelor tale. Gândurile tale au

puterea de a modela. Ele sunt vii. Fiecare gând exprimat are tendința să se concretizeze. Cu cât este mai bine precizat, cu atât mai mari sunt şansele ca el să se materializeze. Aşa se şi explică importanța detaliilor. Alimentate regulat, aceste gânduri vor crea, pe căi misterioase şi neaşteptate, circumstanțele care le vor permite să capete viață.

Întrucât tânărul arăta destul de sceptic, milionarul a adăugat:

– Ştiu că toate acestea ți se par o utopie acum, dar aşa cum ți-am spus, cu cât mintea ta va deveni mai puternică, cu atât mai clar vei realiza că nu există nimic care să nu poată fi realizat. Gândeşte-te la puterea care i-a permis lui Iisus Christos să îi trezească pe morți la viață. Prin comparație cu ea, împlinirea unui vis obişnuit, de felul unei case de 300.000 de lire sterline, pare de-a dreptul banală! Mintea umană este mult mai puternică decât cred oamenii de rând. Adu-ți aminte de cuvintele lui Christos: „Credința poate mişca munții din loc".

Tânărul se simțea redus la tăcere.

– Ca să-ți foloseşti eficient mintea, trebuie să începi prin a crede în puterea ei. Dă-i cel puțin o şansă. Aşadar, scrie această listă. Nu crezi că aceste obiective sunt mult mai uşor de atins decât ridicarea din morți pe care a făcut-o Iisus Christos? Tot nu ai înțeles că poți realiza asemenea lucruri simple?

– Am nevoie de timp de gândire, a protestat tânărul.

– Bună idee. Gândeşte-te la ceea ce ți-am spus. O parte din tine crede deja. Cealaltă parte este încă oarbă, din cauza

anilor de educație greşită şi de experiențe nefericite. Este adormită, dar încă în viață. Nu aşteaptă decât un semn de la tine pentru a se trezi. Dacă doreşti să devii stăpânul propriei tale vieți, în locul sclavului actual, controlat de evenimente, ascultă vocea interioară care se ascunde în profunzimile minții tale şi oferă-i mai multă libertate de expresie. Cu cât vei repeta mai des formula magică, cu atât mai puternică va deveni această voce şi cu atât mai sigur te va ghida. Aceasta este vocea intuiției tale, a sufletului tău, calea către puterea ta secretă.

Tânărul se simțea uşor amețit, dorindu-şi o mică pauză.

– Haide, i-a spus milionarul, vino să facem o plimbare prin grădină, pentru a ne relaxa. Îmi doresc să fac ultima mea plimbare alături de un prieten.

Aceste cuvinte sumbre l-au întristat pe tânăr. Nu era prima dată când milionarul făcea o asemenea aluzie... ca şi cum ar fi ştiut că moartea îl pândeşte după colț.

Capitolul 14

TÂNĂRUL NOSTRU DESCOPERĂ SECRETELE GRĂDINII CU TRANDAFIRI

Cei doi bărbați s-au plimbat în tăcere prin grădină. Milionarul s-a oprit în fața unui tufiş de trandafiri cu flori magnifice şi a rămas pierdut în contemplație. Când şi-a mai revenit, a spus:

– Cred că am mirosit aceşti trandafiri de mii de ori, dar de fiecare dată mi se pare o experiență diferită. Ştii de ce? Pentru că am învățat să trăiesc aici şi acum. Uit de trecut şi nu-mi pasă de viitor. Secretul este cât se poate de simplu: concentrarea mentală. Cu cât mintea îți este mai concentrată, cu atât mai mult trăieşte ea în prezent şi cu atât este mai absorbită în ceea ce face. Concentrarea este cheia succesului în toate domeniile vieții. Cu cât te vei putea concentra mai bine, cu atât mai rapid şi mai eficient vei munci, sesizând inclusiv detaliile peste care ceilalți trec cu uşurință.

– Oare toți oamenii bogați şi de succes ştiu să acorde atenția cuvenită detaliilor?

– Da. Prin creşterea puterii de concentrare, vei începe să observi din ce în ce mai lucid lucrurile din jur. Vei învăța

să judeci corect oamenii care îți vor ieși în cale. Puterea ta de concentrare îți va permite să îi citești dintr-o singură privire până în străfundul sufletului. Vei deveni un om realist, în adevăratul sens al cuvântului, sau, cel puțin, în cel mai profund înțeles al său. Vei vedea lucrurile exact așa cum sunt. Fluxul constant și haotic de gânduri și reverii care caracterizează mintea marii majorități a oamenilor nu îți va mai bloca viziunea. Cei mai mulți dintre oameni trec prin viață ca niște somnambuli, distrași în permanență de gândurile lor. Ei nu văd obiectele sau ființele pe lângă care trec. Trăiesc la fel ca într-un vis. Nu conștientizează niciodată momentul prezent. De aceea, nu sunt niciodată de față, iar aceasta nu este o metaforă. Greșelile și eșecurile îi bântuie, iar mințile lor sunt terorizate de teama față de viitor.

– Din câte îmi dau seama, concentrarea pare să fie partea cea mai ușoară a teoriei tale.

– Ai grijă, tinere. Nu toți cei care încearcă să se concentreze reușesc. Pe de altă parte, când mintea ta va atinge nivelul de concentrare corespunzător, puterea ta de a rezolva problemele va deveni formidabilă. Nu vei mai fi neglijent, ci doar realist. În loc să-ți risipești energia nervoasă rozându-ți unghiile din cauza atâtor griji, te vei concentra asupra rezolvării lor. Nu uita: gândurile de îngrijorare nu au rezolvat niciodată nimic. În schimb, au condus la multe ulcere și atacuri de cord. În plus, imaginea ta de sine se va schimba. Fiecare ființă umană este o enigmă. Din păcate, noi suntem enigme nu numai pentru cei din jur, ci și pentru noi înșine. Iar sursa acestei probleme este lipsa de concentrare.

Tânărul se agăța de fiecare cuvânt al bătrânului. Dornic să nu piardă nici unul dintre ele, nu a îndrăznit să-l mai întrerupă.

– Grație concentrării, a continuat milionarul, vei înțelege de ce te afli exact în locul în care te-a adus viața. Acest lucru îți va apărea într-o lumină din ce în ce mai clară și totul va deveni dintr-o dată mai simplu. Mintea ta va fi pătrunsă de o stare de calm, făcându-te să exclami, ca și cum te-ai trezi după un somn îndelungat: „Deci acesta sunt eu! Așa se explică de ce mă aflu aici în acest moment. De aceea fac ceea ce fac. De aceea mă aflu aici cu cutare sau cutare persoană". Altfel spus, vei experimenta sentimentul acut al destinului tău, iar în mintea ta va apărea o stare de acceptare, pentru că vei înțelege în sfârșit. Asta nu înseamnă că trebuie să te resemnezi în fața destinului. Având însă viziunea clară asupra poziției în care te afli într-un anumit moment al vieții, o vei accepta într-o oarecare măsură, recunoscând astfel punctul de plecare din care poți porni pentru a-ți croi o nouă carieră, preluând ferm în mâinile tale frâiele destinului personal.

Milionarul s-a oprit pentru câteva clipe, aplecându-se din nou pentru a inspira parfumul trandafirului pe care îl mirosise cu câtva timp în urmă.

– Dintotdeauna, trandafirul a fost un simbol al vieții. Dacă îți vei redobândi controlul asupra minții tale, vei înțelege de ce. Ghimpii săi simbolizează experiențele vieții, încercările și testele prin care trecem cu toții pentru a putea înțelege adevărata frumusețe a existenței.

După care a scos o batistă din buzunar, a rupt trandafirul şi i l-a oferit tovarăşului său.

– Păstrează acest trandafir întreaga ta viaţă, i-a spus el. Va acţiona ca un talisman pentru tine, aducându-ţi noroc. Zeiţa Fortuna există cu adevărat, deşi puţini oameni mai cred în ea. Îţi recomand să crezi. Îmbrăţişeaz-o cu gândurile tale. Cere-i ceea ce doreşti, iar ea îţi va răspunde. Toţi oamenii care au succes cred în noroc, chiar dacă alţii îi consideră superstiţioşi. Ei sunt cei care au dreptate, te asigur.

Prin primirea acestui trandafir, ai devenit un iniţiat. Aparţii de astăzi Ordinului Trandafirului. De fiecare dată când vei simţi nevoia, caută acest trandafir, iar el îţi va dărui puterea de care ai nevoie. De fiecare dată când te vei îndoi de tine însuţi, când viaţa ţi se va părea prea grea pentru a fi îndurată, întoarce-te la acest trandafir simbolic şi aminteşte-ţi ce reprezintă el. Fiecare încercare, fiecare problemă, fiecare greşeală – se va transforma într-o bună zi într-o petală magnifică. La fel ca şi această tulpină plină de spini, suferinţa conduce către lumină şi permite atingerea frumuseţii. Concentrează-te în fiecare zi asupra inimii trandafirului. Dacă nu ai nici un trandafir real la îndemână, ia o altă floare. Este suficient chiar şi un simplu punct negru, sau orice obiect strălucitor. Repetă apoi în linişte formula pe care mi-a transmis-o mentorul meu: SUNT CÂT SE POATE DE LINIŞTIT, CĂCI SUNT UNA CU DUMNEZEU. Priveşte trandafirul sau obiectul concentrării tale perioade din ce în ce mai mult timp. Când vei reuşi acest lucru timp de 20 de minute, vei dispune de o putere excelentă de concentrare.

Dacă inima ta va deveni la fel ca acest trandafir, întreaga viaţă îţi va fi transformată.

De-abia a apucat tânărul nostru să inspire profund parfumul delicat al florii, că bătrânul a şi continuat:

– Îngăduie-mi să-ţi repet ce ţi-am mai spus. Secretul constă în concentrarea mentală. Când mintea ta va deveni suficient de puternică prin intermediul exerciţiilor de concentrare, vei înţelege că problemele vieţii nu mai au nici un efect asupra ta. Vei înţelege atunci plenar ceea ce îţi voi spune acum şi care îţi poate părea – deocamdată – o afirmaţie banală. Lucrurile nu au o importanţă mai mare decât cea pe care le-o acordă mintea. O problemă nu este o problemă decât dacă o vezi ca atare.

La ce mă refer? a continuat el. Dacă vei considera că nimic nu este absolut serios, că nimic nu are o importanţă decisivă, atunci chiar aşa vor sta lucrurile. Problemele nu par copleşitoare decât datorită slăbiciunii minţii. Cu cât mintea este mai puternică, cu atât mai insignifiante par problemele. Acesta este secretul păcii eterne. De aceea, *concentrează-te*. Aceasta este una din marile chei ale succesului.

– De fapt, întreaga viaţă reprezintă un lung exerciţiu de concentrare. Sufletul este nemuritor. Trecând dintr-o viaţă în alta, el se descoperă treptat pe sine, dezvoltându-se. Această ucenicie este de lungă durată. Oamenii se întâlnesc rareori cu succesul, căci numai cei cu o mare putere de concentrare reuşesc să îşi atingă scopurile. Desigur, nu toţi oamenii de succes practică exerciţii de concentrare, dar este cert că în timpul vieţilor lor succesive pe pământ, ei au atins o putere

de concentrare care le permite să își atingă mai ușor obiectivele decât ceilalți. Când mintea ta va atinge cel mai înalt nivel de concentrare cu putință, vei intra într-o stare în care visele și realitatea se vor confunda literalmente.

Milionarul s-a îndreptat apoi către casă, însoțit de tânăr. Cerul s-a înnegrit subit, deși dimineața soarele strălucise cu putere pe el. Furtuna era pe punctul de a izbucni, iar casa era atât de întunecată încât toate luminile au trebuit aprinse pentru a o lumina. Pentru a crea un efect mai romantic, bătrânul a aprins un candelabru cu șapte lumânări. A rămas apoi lângă fereastră, a cărei perdea era fluturată de vântul puternic. A tras-o puțin și a privit cerul. S-a adresat apoi tânărului:

– Reține un lucru: de la o anumită înălțime, pe cer nu mai există nori. Dacă norii din viața ta blochează lumina, motivul este simplu: sufletul tău nu s-a înălțat suficient de mult. Majoritatea oamenilor fac greșeala de a se lupta cu problemele lor. Ei se luptă practic cu norii, încercând să-i elimine prin cine știe ce proces magic. Este posibil să reușească temporar, dar norii vor reveni întotdeauna și vor bloca din nou lumina soarelui, oricât de strălucitoare ar fi aceasta. Ceea ce trebuie să faci tu este să te ridici deasupra plafonului de nori, o dată pentru totdeauna. Contemplă inima trandafirului pe perioade din ce în ce mai lungi. Vei găsi astfel cărarea care te va conduce deasupra norilor, acolo unde cerul este mereu senin. Nu-ți pierde timpul alungând norii, căci aceștia se formează în permanență...

Chiar dacă nu înțelegi încă tot ce ți-am spus acum, încearcă cel puțin să accepți aceste lucruri cu inima plină de credință.

El și tânărul s-au așezat la masă. Majordomul a intrat pe neașteptate și i-a servit cu pâine și vin.

– De o bucată de vreme, mă obsedează o întrebare, a spus tânărul. Sunt absolut convins că tot ce mi-ai spus este adevărat, iar acum cred că dacă voi aplica formula pe care mi-ai dat-o, voi putea deveni un milionar în scurt timp și voi putea atinge starea de pace interioară. Singura problemă este că nu știu încă în ce domeniu de activitate să încerc să îmi fac averea.

Milionarul a zâmbit. Se pare că întrebarea, altminteri cât se poate de serioasă a tânărului, îl amuza.

– Trebuie să ai încredere în viață și în puterea minții tale, i-a spus el. Nu-ți fă probleme. Mai întâi fixează-ți obiectivul, iar apoi cere-i subconștientului tău să te orienteze pe calea care te va conduce către bogăția dorită. Începe prin a cere, apoi așteaptă. Răspunsul nu va întârzia să apară.

Tânărul părea destul de sceptic, dacă nu chiar dezamăgit, de răspunsul milionarului. E limpede că și-ar fi dorit un răspuns mai concret.

Citindu-i din nou gândurile, milionarul a clipit cu simpatie și a adăugat rapid:

– Mai întâi de toate, trebuie să descoperi ce activitate te satisface în cea mai mare măsură. Meditează asupra acestui subiect. Toate elementele ocupației respective se află deja în tine, chiar dacă tu nu realizezi încă acest lucru, pentru că nu

te-ai pus la unison cu esența ta. Dacă te vei concentra suficient de puternic, vei intra într-o rezonanță din ce în ce mai profundă cu adevărata ta natură, iar răspunsurile pe care le aștepți nu vor întârzia să apară. Mai mult, vei descoperi ceea ce alți oameni caută de-a lungul întregii lor vieți, fără să găsească niciodată, lucru care îi conduce la credința că viața este absurdă. Altfel spus, vei descoperi scopul misterios al existenței tale pe pământ. Vei înțelege acest lucru nu doar cu mintea, ci și cu inima. Tot nu ai înțeles că, practic, ai totul de câștigat din meditația asupra inimii trandafirului? Aceasta îți va oferi toate răspunsurile legate de existența ta. Cu timpul, vei înțelege acest lucru.

S-a oprit pentru un moment și a luat o gură mică de vin. Nu părea să-l bea, ci doar să îl savureze cu delicatețe. Ochii îi erau închiși într-un fel de reverență religioasă.

– Dar de unde voi obține banii pentru a începe? a mai întrebat tânărul. Nu am un chior.

– De câți bani ai nevoie?

– Nu știu, cel puțin de 10.000 de lire sterline. Nu poți începe o afacere cu mai puțin de atât.

– Nu mi se pare greu să găsești această sumă. Privește în jur. După părerea ta, ce căi crezi că îți sunt deja deschise?

– Sincer, nu prea văd nici o asemenea cale. Nu cred că există vreo bancă dispusă să îmi ofere un împrumut. Nu am nici un fel de garanții. Din salariu nu-mi mai rămâne aproape nimic la sfârșitul lunii și nu am nici o proprietate, nici măcar o mașină...

– Dar cel puțin ai încercat?

– Nu... Dar sunt absolut sigur că...

– Aceasta este o greșeală pe care nu ar trebui s-o mai repeți vreodată. Nu te alătura turmei, care renunță înainte chiar de a încerca. Aceasta este cea mai bună cale de a nu face niciodată nimic și de a nu reuși în nici un proiect. Nu cădea și tu în aceeași capcană în care cad cei care acționează, dar sunt din start convinși că nu au nici o șansă de reușită. Ei pierd înainte chiar de a începe. Adu-ți gândurile și faptele în armonie. Fii în armonie cu tine însuți.

– Sunt de acord, dar asta tot nu-mi rezolvă problema. Ce-i drept, pot încerca...

– Trebuie să începi prin a fi ferm convins că există o soluție la problema ta. Puterea minții și magia obiectivului cuantificat vor atrage apoi aceste soluții, pe căi pe care la ora actuală nici măcar nu le bănuiești. Fii absolut convins în interiorul tău că vei reuși, și minunea se va întâmpla. Nu lăsa nici un fel de spațiu pentru îndoieli. Alungă-le cu toată puterea minții tale. Îndoielile fac parte integrantă din lumea puterilor întunericului, în timp ce optimismul aparține împărăției luminii și a vieții. Aceste două puteri se află într-un conflict permanent. Luptă-te cu toate forțele împotriva îndoielilor. Ele nu sunt altceva decât gânduri și, la fel ca toate gândurile, au tendința de a se materializa în viața ta. Dacă ești pe deplin convins că vei primi împrumutul dorit de la bancă, vei reuși... Ești convins de acest lucru?

– Da, acum sunt. Dumneavoastră sunteți cel care m-a convins.

– Bun. În circumstanțele date, ce anume ești dispus să faci pentru a-ți atinge scopul, adică pentru a obține un împrumut?

– Nu am nici o idee.

– Dacă ai avea la dispoziție un interval foarte scurt de timp, să spunem o oră, pentru a-ți face un plan în vederea obținerii unui împrumut, ce ai dori să faci?

– Tot nu știu...

– Ai în față un milionar care te-a încurajat în permanență, care ți-a dezvăluit secretul succesului său, iar tu îmi spui că nu știi ce să faci? Nu-ți trece nimic prin minte? Ce ai putea face pentru a obține acești bani?

Subit, tânărul a înțeles despre ce vorbea milionarul. Poate că tot ce trebuia să facă era să-i ceară lui banii. După ce a ezitat o vreme, s-a hotărât să ia taurul de coarne.

– Îmi puteți împrumuta dumneavoastră cei 10.000 de lire sterline de care am nevoie?

– În sfârșit! Ei, a fost greu? Tot ce trebuia să faci era să ceri. Din păcate, oamenii nu îndrăznesc niciodată să ceară. *Trebuie să înveți să îndrăznești să ceri.*

După care a scos cele 10.000 de lire sterline pe care le purta la el de când sosise tânărul și despre care afirmase că îi folosește ca bani de buzunar – o sumă incredibil de mare pentru un muritor de rând, dar complet nesemnificativă pentru el. Oricum, nu-i foloseau la nimic, căci trăia izolat de restul lumii exterioare.

După ce a aruncat o privire nostalgică teancului de bancnote din mâna sa, privire care nu putea fi în nici un caz

atribuită faptului că renunța la ei, milionarul i-a înmânat banii tânărului. Acesta i-a primit cu mâini tremurătoare. Nu avusese niciodată atâția bani în mână.

– Probabil crezi că ai obținut prea ușor acești bani, i-a spus bătrânul. Dar te rog să mă crezi atunci când insist că și pe viitor, obținerea banilor va fi la fel de ușoară pentru tine. Din păcate, majoritatea oamenilor au convingerea că banii se obțin greu și că trebuie să muncești mult pentru ei. În realitate, singura valoare a muncii constă în focalizarea minții și în forțarea omului să gândească mai mult. Când vei ajunge să câștigi o grămadă de bani – și te asigur că nu va trece mult până atunci, dacă vei aplica secretele pe care ți le-am predat – vei realiza că unicul lucru care contează este atitudinea ta mentală, puterea dorinței tale și capacitatea de a o canaliza către anumite obiective monetare specifice. Cei mai mulți dintre oameni eșuează tocmai din cauză că nu aplică aceste reguli. Așa se explică de ce sunt nevoiți să muncească din greu și să facă ce nu le place pentru a-și câștiga existența. Nu uita că circumstanțele exterioare nu fac decât să reflecte starea de spirit și natura convingerilor tale cele mai lăuntrice.

Copleșit de fericire și aflându-se în posesia a 10.000 de lire sterline, tânărul nostru nu mai asculta cuvintele pline de înțelepciune ale bătrânului milionar decât cu jumătate de ureche.

– Reține, tinere, ori de câte ori vei avea nevoie de bani, dacă vei avea încredere că îi vei putea obține rapid și simplu, o vei face. Dacă te simți asaltat de îndoieli, adu-ți aminte de

uşurința cu care ai obținut primele tale 10.000 de lire. Tot ce trebuie să faci este să ceri. Dacă vei fi convins că vei obține ceea ce ceri chiar în momentul în care o vei face, dacă vei pretinde că i-ai obținut deja, banii vor fi cu siguranță ai tăi. Convingerile foarte profunde se îndeplinesc întotdeauna.

– Dar dacă încep să am îndoieli?

– Cea mai bună cale de a scăpa de ele constă în aplicarea autosugestiei şi în repetarea gândului opus. Transformă-ți cuvintele în decrete regale. Când mintea ta va deveni suficient de puternică, fiecare din cuvintele tale va fi un fel de poruncă. Altfel spus, cuvintele tale şi realitatea vor deveni unul şi acelaşi lucru. Timpul de execuție a acestor porunci va deveni din ce în ce mai scurt, până când, în final, ele se vor realiza instantaneu. La acea vreme, vei fi devenit deja propriul tău stăpân. Devino stăpânul gândurilor tale şi evită să-i răneşti pe alții cu ele. Dobândeşte capacitatea de a gândi numai pozitiv, urmăreşte binele celor din jur, pentru ca gândurile tale să nu se întoarcă împotriva ta.

A urmat o scurtă pauză.

– Aceşti bani... a continuat el, indicând către teancul de bancnote din fața sa, ei bine, nu ți-i dau cu împrumut...

A părut să ezite o clipă, pentru a mări efectul cuvintelor, lucru care s-a şi întâmplat, judecând după reacția tânărului.

– Nu ți-i dau cu împrumut... Ți-i dăruiesc pur şi simplu. În acest fel, cercul se va închide. Aceşti bani sunt curați. Mi-au fost dăruiți chiar de mentorul meu, atunci când mi-am pornit propria mea afacere. Nu-i folosi pentru alte scopuri. Nu-l imita pe bărbatul din Biblie care şi-a îngropat monezile în

pământ, în loc să le pună la lucru. Foarte mulți oameni acționează în acest fel, făcând cea mai mare greşeală a vieții lor. Ei se lasă guvernați de teamă. Teama este cel mai mare dușman al omului, sora bună a îndoielii. De aceea, va trebui să o învingi. Fii îndrăzneț şi lipsit de teamă. Toți cei care, sub pretextul rațiunii, îşi îngroapă banii primiți, nu merită să-i fi primit. Ei nu merită să primească mai mult şi, de altfel, este puțin probabil că vor mai primi vreodată ceva, deoarece încalcă una din marile legi ale vieții – legea abundenței. Banii trebuie să circule liber, pentru a se putea multiplica.

Tânărul savura în egală măsură imaginea banilor primiți şi cuvintele binefăcătorului său.

– Într-un fel, a continuat milionarul, banii pe care ți-i dăruiesc acum pot fi priviți ca un împrumut. Într-o zi, va trebui să-i dai la rândul tău mai departe. Peste mulți ani de acum înainte vei întâlni un tânăr aflat în aceeaşi situație în care te afli tu acum. Îl vei recunoaşte după un semn: va avea la el un trandafir. Ai datoria să îi dai lui banii pe care ți-i dau eu acum. Asigură-te că, până atunci, ei nu vor mai însemna mare lucru pentru tine – doar nişte bani de buzunar. Te invit aşadar să faci exact ce am făcut eu, să îi dăruieşti lui echivalentul a ceea ce reprezintă aceşti bani acum. În acest fel, va putea începe şi el cu o sumă substanțială, căci dacă inflația va ține pasul cu cea de astăzi, 10.000 de lire sterline nu vor mai însemna foarte mult peste 30-40 de ani.

Tânărul a confirmat din cap, aprobator.

– Atunci când va accepta aceşti bani, tânărul de atunci va trebui să jure solemn că îi va da la rândul lui mai departe,

împreună cu lecțiile pe care le va primi de la tine, așa cum tu le-ai primit de la mine. Nu întrerupe acest lanț al transmisiunii, căci îți va aduce un mare ghinion. Știu că ești un om cinstit. Tocmai de aceea nu mi-a fost frică să îți transmit acest secret.

Plin de recunoștință, tânărul nostru i-a mulțumit cu căldură.

– Mai este un lucru foarte important pe care trebuie să-l știi...

Chiar atunci, a izbucnit furtuna. Milionarul s-a oprit pentru câteva clipe, cu fața întunecată. A început să plouă.

– Toate semnele indică același lucru, a murmurat el către sine. După cum spuneam, s-a adresat el din nou tânărului, mai este un lucru important pe care trebuie să-l cunoști: secretul suprem pe care ți l-am transmis este la fel de valabil pentru toate obiectivele pe care ți le vei stabili. De fapt, faptul că am strâns o avere atât de colosală nu s-a datorat faptului că eram foarte interesat de bani, ci mai degrabă dorinței mele de a le demonstra celor lipsiți de credință cât de mare poate fi puterea minții.

A făcut din nou o scurtă pauză, dar tânărul nu a îndrăznit să-i mai pună nici o întrebare. Apoi a continuat:

– Cea mai mare avere a omului este libertatea sa. Bogăția poate conferi multă libertate. Vei beneficia foarte mult de pe urma acestei libertăți, căci multe din iluziile actuale se vor risipi atunci. Vei înțelege astfel că adevărata libertate constă în detașare. Aceasta este cea mai înaltă formă de libertate. Numai cel care va părăsi acest pământ cu mâinile goale va

putea cunoaște trandafirii eternității. Acesta a fost de fapt adevăratul scop al existenței mele, pe care l-am ținut secret până acum. În pofida aparențelor și a părerilor celor din jur, care m-au considerat un simplu om de afaceri de succes, nu am fost niciodată altceva decât un umil grădinar.

Tânărul l-a întrebat:

– De ce mi-ați spus toate aceste lucruri? De ce mi-ați dat acești bani? Doar nu-mi datorați nimic... Ați fi putut să le dăruiți altui tânăr care va veni vreodată să vă viziteze...

– Tocmai asta e. Nimeni altcineva nu a venit să mă viziteze. Dorința ta arzătoare te-a condus către mine. La fel se petrec lucrurile în toate circumstanțele vieții. Nu degeaba se spune că atunci când discipolul este pregătit, maestrul apare. De altfel, am primit și eu foarte mult, așa că este normal să dăruiesc.

– Așa o fi, a spus tânărul, fără să renunțe, dar de ce eu, și nu altcineva?

Milionarul Peste Noapte a zâmbit.

– Ești un tânăr încăpățânat. Îmi placi.

Pentru prima oară de când se cunoșteau, a renunțat la privirea sa severă și i-a adresat tânărului o privire părintească, plină de căldură.

– Dacă chiar vrei să știi, îți voi spune adevăratul motiv. Nu știu dacă vei fi capabil să-l accepți pe loc, dar poate va veni o vreme când vei reuși acest lucru... Sufletul omului este etern. Fiecare suflet călătorește dintr-o viață în alta însoțit de prieteni și tovarăși. Aceștia se ajută reciproc să își împlinească destinul. Nici una din întâlnirile pe care le avem de-a lungul

vieții nu este întâmplătoare. Rareori se întâmplă să întâlnim pentru prima oară pe cineva. Tu ai fost tatăl meu într-o asemenea viață anterioară. Nu e normal acum să fii fiul meu spiritual în această viață?

Tânărul s-a simțit copleşit de emoție, chiar dacă nu ştia cum trebuie să înțeleagă cele spuse de bătrânul din fața sa. Milionarul s-a apropiat de el. Parcă niciodată până atunci nu avusese o înfățişare atât de princiară. În pofida vârstei înaintate, păşea ca un rege, cu coloana dreaptă şi plin de demnitate. Fața sa strălucitoare părea neatinsă de ani. I-a atins tânărului fruntea cu degetul arătător şi i-a spus:

– Descoperă cine eşti cu adevărat. Adevărul te va elibera pentru totdeauna.

Acestea au fost ultimele cuvinte rostite de bătrânul milionar. Afară, furtuna s-a potolit la fel de brusc cum a început, iar soarele strălucea din nou pe cer. Lumina candelabrului nu mai era necesară. Milionarul a stins-o şi a plecat cu el, fără nici un alt cuvânt. Tânărul nu îndrăznea să spună nimic. S-a trezit singur, cu capul plin de gânduri şi cu banii primiți de la milionar în mână.

Capitolul 15

TÂNĂRUL NOSTRU ŞI BĂTRÂNUL MILIONAR O IAU PE CĂRĂRI DIFERITE

Tânărul nu a rămas singur multă vreme. În scurt timp a reapărut majordomul, ținând în mână un plic. El i l-a înmânat tânărului, spunându-i:

– Stăpânul mi-a încredințat sarcina de a vă da acest plic. A insistat să citiți scrisoarea pe care o conține în intimitatea camerei dumneavoastră. Dacă doriți, puteți petrece încă o zi la această reşedință. Apoi va trebui să plecați. Aceasta este dorința stăpânului meu.

Tânărul i-a mulțumit şi, de-abia aşteptând să afle conținutul scrisorii, s-a retras ascultător în camera sa. Din precauție, el a lăsat însă de data aceasta uşa deschisă, ca să nu se trezească din nou încuiat pe dinafară.

S-a aşezat apoi pe marginea patului şi a scos scrisoarea din plic. Era scrisă frumos de mână, cu cerneală neagră, şi avea un parfum delicat de trandafiri.

„Acestea sunt ultimele mele dorințe, a citit el. Îți las moştenire toate cărțile din biblioteca mea. Îți vor folosi foarte mult. Nu repeta greşelile pe care le fac majoritatea oamenilor

în ceea ce priveşte cărţile. Ei cred că acestea nu valorează nimic şi că pot reinventa lumea. Nu beneficiază de cunoaşterea pe care ar putea-o găsi în cărţi, motiv pentru care repetă greşelile făcute de antecesorii lor. În acest fel, pierd foarte mult timp şi foarte mulţi bani.

Mai există o capcană în care îţi recomand să nu cazi: este vorba de credinţa oarbă în conţinutul cărţilor, lăsându-i pe autorii lor să gândească în locul tău. Aceştia sunt de regulă oameni inteligenţi, care au călătorit mult şi au văzut numeroase lucruri. Într-o anumită măsură, orice carte descrie o călătorie. Călătoria pe care o vei face tu nu este însă identică cu cea a altor persoane. De aceea, îţi recomand să reţii din cărţi numai acele principii care transcend timpul şi spaţiul. În rest, foloseşte-ţi cel mai important activ pe care îl ai: propria ta minte. Nu există nici o invenţie mai mare ca aceasta. Din păcate, majoritatea oamenilor îşi petrec întreaga viaţă evitând gândirea personală. Aceasta este natura umană. Cel puţin în aparenţă, ea este înclinată către căile uşoare, care nu presupun un efort personal. Cei mai mulţi dintre oameni se lasă pradă naturii inferioare şi instinctelor lor. Ai grijă ca mintea ta să învingă.

Încă de la prima noastră întâlnire, am încercat să-ţi transmit perlele de înţelepciune pe care le-am adunat personal de-a lungul vieţii. În această scrisoare vei găsi câteva gânduri care reprezintă moştenirea spirituală pe care ţi-o las. Dorinţa mea este să le transmiţi mai departe. În acest fel, viaţa mea va fi justificată. Povesteşte-le oamenilor de întâlnirea noastră şi de secretele pe care le-ai învăţat de la mine. Înainte însă,

încearcă-le personal. O metodă care nu a fost încercată direct nu valorează nimic. Peste şase ani, vei fi un milionar. Începând din acel moment, vei putea face paşii necesari pentru a le transmite oamenilor moştenirea mea spirituală şi pentru a le vorbi de întâlnirea noastră.

Acum trebuie să te părăsesc. Trandafirii mei m-au aşteptat deja prea multă vreme".

Deşi înecat de emoţie, tânărul nostru a căutat din nou în plic şi a găsit testamentul Milionarului Peste Noapte. Era băgat într-un alt plic, lipit cu ceară roşie, peste care fusese aplicat un sigiliu în formă de trandafir. Tânărul a deschis cu atenţie sigiliul şi a scos documentul, care avea câteva pagini.

Acest testament extraordinar era scris de mână, cu litere mari, maiestuoase, ce păreau să respire şi să aibă propria lor viaţă. Tânărul s-a lăsat captivat de lectură, care a durat circa o oră, deşi lui i s-a părut că nu au trecut mai mult de câteva minute.

Când a terminat de citit, şi-a dorit în mod natural să îi mulţumească personal milionarului pentru acest dar atât de preţios. De aceea, s-a înapoiat în grabă în sala de mese, dar aici nu era nimeni. L-a strigat pe majordom. Nu a primit însă nici un răspuns. Afară strălucea soarele, aşa că s-a gândit că milionarul ar putea fi în locul său preferat: în grădina de trandafiri. Avea dreptate, dar motivul pentru care bătrânul revenise aici era unul diferit.

Tânărul a alergat în grădină şi l-a strigat pe milionar. L-a găsit zăcând pe jos, în faţa tufişului său preferat. Lângă el se afla candelabrul. Una din lumânări mai ardea încă. Celelalte

se stinseseră deja. La început, tânărul a crezut că milionarul dormea. Era destul de excentric pentru a-şi alege un asemenea loc pentru a trage un pui de somn. Cu cât se apropia mai mult, cu atât mai tulburat devenea însă, intuind că se întâmplase ceva grav.

Când a ajuns lângă milionar, temerile lui s-au confirmat. Bătrânul purta o robă albă, care îi ajungea până la călcâie. Mâinile sale se odihneau pe piept, ţinând un trandafir. Faţa sa era absolut senină, fără nici o urmă de angoasă sau suferinţă. Aşa cum bănuia tânărul, era mort. A îngenuncheat lângă el şi şi-a apropiat urechea de gura bătrânului. Acesta nu mai respira, deşi întreaga sa fiinţă părea să emane o fericire supranaturală.

„Ce mod ciudat de a muri!", a exclamat tânărul. Milionarul ştiuse momentul exact în care va muri. Cine ştie? Poate chiar îşi alesese singur acest moment, folosindu-se de mijloace numai de el cunoscute, sau poate de voinţa sa implacabilă. Tânărul nu avea să afle niciodată adevărul. Milionarul îşi luase ultimul secret cu el.

Tânărul şi-a dat seama că a sosit timpul să plece. Nu mai avea nimic de făcut aici. Înainte de plecare, şi-a propus să ia trandafirul din mâinile bătrânului, ca amintire. S-a aplecat peste corpul inert şi şi-a întins mâna către trandafir. A atins floarea, dar apoi şi-a retras mâna, hotărându-se să nu o ia. Şi-a dat seama că dacă ar fi luat-o, ar fi întinat memoria binefăcătorului său. Trandafirul îi aparţinea acestuia. Era tovarăşul său în călătoria finală pe care şi-o asumase. Tânărul s-a ridicat, privind candelabrul şi lumânarea care mai ardea

încă. Ochii i s-au umplut de lacrimi. Nu îl cunoştea de multă vreme pe milionar, dar se ataşase profund de el, ca şi cum acesta i-ar fi fost un adevărat părinte.

De aceea, a făcut pe loc un jurământ, acela de a nu-l trăda niciodată pe milionar, de a-i respecta învăţăturile şi de a le aplica cât de bine putea. Chiar în momentul în care a rostit acest legământ, lumânarea s-a stins.

Tânărul a părăsit conacul aşa cum a venit, strângând la piept scrisoarea şi testamentul milionarului.

A doua zi, biblioteca milionarului i-a fost expediată acasă. Era atât de imensă încât aproape că nu i-a mai rămas loc pentru alte lucruri. De fapt, tânărul s-a trezit chiar cu o dilemă: să se mute sau nu? A făcut-o cu inima uşoară, conştient că în faţă îl aştepta o viaţă nouă.

EPILOG

Aşa cum i-a prezis milionarul, tânărul nostru a făcut primul său milion în mai puţin de şase ani. Apoi şi-a ţinut promisiunea. Şi-a luat o lună de concediu şi a scris o carte în care a descris întâlnirea sa cu Milionarul Peste Noapte, precum şi filozofia acestuia.